

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika” dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Starowiejska 19.



Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.94 zł. miesięcznie, 10.01 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicę 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 36.

BYDGOSZCZ, czwartek dnia 13 lutego 1936 r.

Rok XXX.

W imię pokoju przeciw pokojowi.

Stara Zagora w Bułgarii — jak do- wiedzieć się można z łamów „Schweizer Illustrierte Zeitung” — jest **pierwszym miastem na świecie, które wprowadziło u siebie salutowanie dla młodzieży szkolnej.** Król Borys, zawiadomiony o tej inowacji, nadesłał telegram z gratulacjami dla partjotycznej rady miejskiej.

Gdybyśmy się zapytali mieszkańców Starej Zagory, dlaczego swym smykiem każą się pozdrawiać nawzajem po wojskowemu, odpowiedzieliby nam niechybnie, że czynią to tylko w imię zabezpieczenia pokoju. Tak się bowiem jakoś w Europie składa, że wszystko, co się dzieje, dzieje się tylko dla pokoju i tylko dla pokoju. W rzeczywistości natomiast?...

Jeśli czytamy, że Anglia, chce rzucić 360 milionów funtów szterlingów na zbrojenia w celu zabezpieczenia swego stanu posiadania i jeśli wiemy, że plan ten może być urzeczywistniony dopiero w ciągu sześciu lat, musi nas przejąć dreszcz strachu, czy przeciwnicy Anglii zechcą tak długo czekać, aby zostać pokonanymi i czy nie wypowiedzą wojny wcześniej? Każde bowiem zbrojenie prowadzi do przeciwwzbrojeń i daje zbrojny pokój, jeśli obie strony mają dostateczną ilość pieniędzy. Inaczej się jednak dzieje, gdy ewentualni napastnicy są biedniejsi i gdy czas pracuje na ich niekorzyść. Wtedy zbrojenia w imię zapewnienia spokoju światowego, jak to głoszą przysięgli pacyfści o angielskich projektach, mogą **tylko wojnę przyspieszyć.**

Podobnie się sprawa przedstawia z różnymi aktualnymi pociągnięciami na arenie dyplomatycznej. Co dobrego można powiedzieć np. o ratyfikacji sojuszu francusko-sowieckiego, wziętego obecnie pod obrady francuskiego parlamentu. Jest kompletnym absurdem, aby **Francja mogła utrzymać w orbicie swego przyciągania aż tylu satelitów o tak przeciwstawnych dążeniach, jak to sobie romantycy polityczni wyobrażają.** Zespół składający się z Anglii, Włoch, Małej Ententy, Polski i Sowie- tów jest kombinacją najzupełniej nie- realną, która musi się rozpaść w myśl prawa o zachowaniu równowagi. A je- śli komu to prawo, do głowy nie trafia, niech raczy wziąć pod uwagę, że im się więcej ma przyjaciół, tem trudniej jest ich porównać miłować i tem bar- dziej są między nimi możliwe zawiści i kłótnie.

Ot weźmy taki miliard kredytu dla Sowie- tów, jaki zamierza udzielić Fran- cja. Dla równowagi powinna również dać przynajmniej po miliardzie Wło- chom, Małej Entencie i Polsce. Ale czy da? I gdyby dała, czy Sowiety nie by- lyby obrażone, że się nie uwzględni- ła ich wielkość? Coby zresztą powiedzia- ła Anglia na widok francuskich fra- ków, przelewających się do kieszeni Mussoliniego?

Ograniczmy się tylko do stosunku w płaszczyźnie Francja — Polska — Ro- sja. Przypuśćmy, że jest to trójprzymie- rze. Rozumiemy zaraz, że dwaj partne- rzy Francja i Sowiety są sobie równo ważni. Ale Polska? Ta może jeszcze nadrabiać miną wobec Francji, z którą nie graniczy. Ale wobec Rosji? Nawet ktoś bardzo naiwny musiałby za- uważyć, że takie „przymierze” byłoby **stosunkiem wasala do Sowie- tów i że na- sze listy do Paryża musielibyśmy adre- sować via Moskwa.**

Moskale oskarżają Japończyków o chęć wywołania zatargów w Mongolji.

Moskwa, 12. 2. (PAT). Ostatnie incy- denty na granicy mandżursko-mongol- skiej odbiły się głośnie echem w prasie sowieckiej.

Agencja Tass donosi z Ulan-Bator (stolica Mongolji Zewnętrznej), iż wia- domości ze źródeł japońskich o ataku **600 żołnierzy mongolskich w rejonie Kelemutu na japońską straż pograniczną** w dniu 8 bm. nie są prawdziwe. Natomiast prawdą jest, że dnia 9 bm. w rejonie Bulkundersu **oddział wojsk japońsko mandżurskich na 7 samocho- dach przejechał granicę Mongolji** i w odległości 10 km. od granicy usiłował

uprowadzić konie, należące do mongol- skiego posterunku granicznego. Napa- stnicy zostali odparci ogniem straży mongolskiej.

Tass stawia kołom japońskim zarzut, iż **wywołują zajścia graniczne.** Oddzia- ły japońsko-mandżurskie zapuszczają się włąb terytorjum Mongolji, niekie- dy na odległość 25 km. W rejonie Kare- nor zniszczono słupy graniczne i dopu- szczono się napadu na mongolski poste- runek graniczny. Tass w b. ostrych słowach atakuje wojskowe koła japoń- skie, twierdząc, że niewłaściwe oświe- tlanie incydentów granicznych jest przy-

gotowaniem opinji „do poważniejszych prowokacyj, wymierzonych przeciwko granicy mongolskiej”, gdzie odbywa się koncentracja wojsk japońsko-mandżur- skich.

„Izwiestja” zaprzeczają informacjom, jakoby w Czan-Czungu w koszarach, u opuszczonych przez zbuntowaną kom- panję wojsk mandżurskich, **znaleziono ulotki agitacyjne w języku rosyjskim.**

„Prawda” zaprzecza wiadomościom, jakoby władze sowieckie zaopatrywały w broń partyzantów w Mandżurji, walczących z wojskami japońskimi.

Jak rząd chce ożywić produkcję i podnieść stan zatrudnienia.

Druga konferencja prasowa, zwołana przez Prezydjum Rady Ministrów.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.). Wczoraj wtorek, dnia 11 bm. w gmachu Sejmu odbyła się druga konferencja prasowa. W związku z obecną sytuacją konjunk- turalną mówi się dużo i pisze o inwe- stycjach. Sprawę inwestycyjj właśnie referował na konferencji prasowej szef biura prasowego Prezydjum Rady Mi- nistrów p. Łączkowski.

Oto krótkie streszczenie jego wywo- dów:

Wskutek zrównoważenia budżetu państwa, kapitały prywatne, które do- tychczas w znacznych rozmiarach słu- żyły na potrzeby konsumcyjne państwa, będą mogły być zażute **na inwestycje prywatne**, przyczyniając się do samo- rzutnego ożywienia życia gospodarcze- go.

Pozostaje tu jednak zagadnienie, czy prywatni przedsiębiorcy, zrażeni w o- statnich latach do jakiegokolwiek aktyw-

ności gospodarczej, podejmą już w najbliższym okresie czasu inwestycje, wychodzące poza zwykłe granice proce- sów renowacyjnych.

To też pomimo, iż zasadniczem zało- żeniem polityki gospodarczej rządu jest pozostawienie jak najszerszych możli- wości korzystania z gromadzących się kapitałów inicjatywie prywatnej, po- wstała **konieczność podjęcia inwestycyj państwowych dla utrzymania przynaj- mniej dotychczasowego stanu zatrud- nienia** na wypadek, gdyby przedsiębior- czość prywatna nie wykorzystwała otwie- rających się przed nią możliwości.

Rozróżnić należy: inwestycje pań- stwowe zawarte w granicach budżetu — (wyniosą one w przybliżeniu w roku 1936-37 około 50 milj. zł).

Inwestycje państwowe pozabudżeto- we. Na inwestycje te przeznaczone zo- stało ogółem 223 milj. zł.

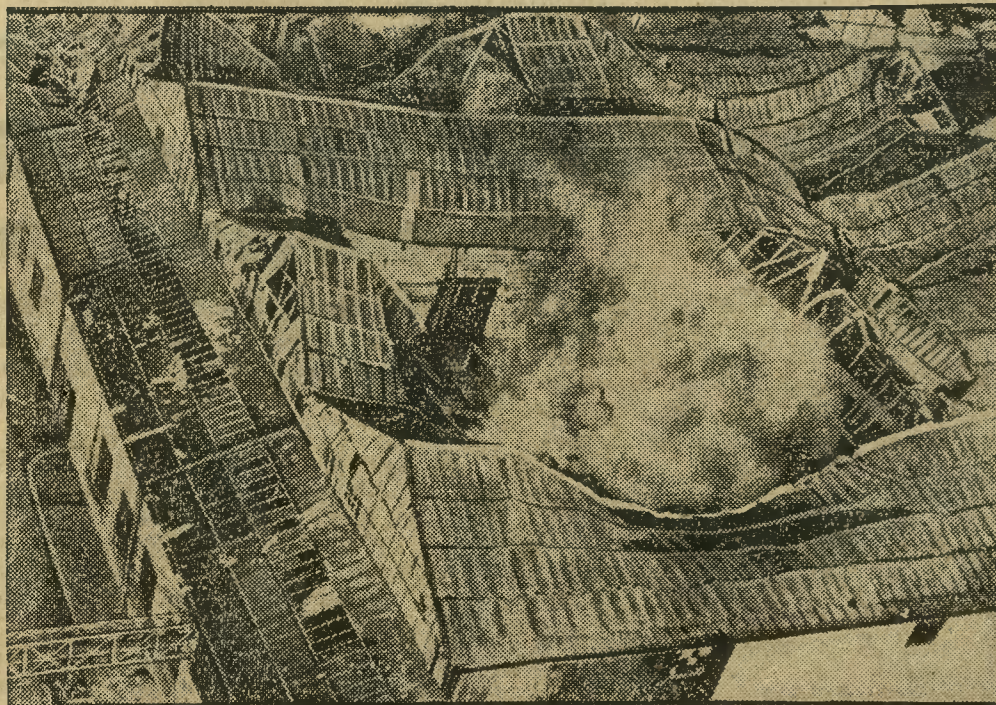
W akcji inwestycyjnej podejmowanej przez rząd w roku bież. w porównaniu z latami ubiegłymi zachodzą

dwie zasadnicze różnice.

Różnice te polegają przede wszystkim na tem, że w akcji dotychczasowej każ- da jednostka państwowa oddzielnie planowała swoje inwestycje. Dzięki te- mu następowało w dużej mierze zacie- ranie się hierarchji celów. Zdarzały się objawy takie, że były dokonywane jakieś inwestycje mniej potrzebne, pod- czas gdy porzucone były prace, które mogły mieć znaczenie dla ożywienia życia gospodarczego, względnie które były cenne z punktu widzenia intere- sów państwowych. Drugą cechą isto- tną, odróżniającą plan obecny od daw- nych stanowi jego **dostosowanie do możliwości rynku pieniężnego.** Uniknie się przez to niebezpieczeństwa, że pe- wne instytucje uznane i aprobowane,

ciąg dalszy na stronie 2-ej.

Olbrzymi pożar w Londynie.



Na przedmieściu Londynu Elstree, gdzie mieszczą się fabryki filmowe, wybuchł pożar, który zniszczył większość zakładów. Szkody materialne obliczają na 10 milj. złotych.

Gdy piszemy te słowa, dopiero się zanoszą na ratyfikację. Jeśli stanie się ona faktem, nasz sojusz z Francją o- trzyma akurat taki cios, jaki zadaje niezbyt zgodnemu małżeństwu wmiessa- nie się tego „trzeciego”. Ale to byłoby jeszcze nienajgorsze. Francja, idąca z

Rosją i udzielająca jej pożyczek, to za- chęta dla Niemiec do szukania przymie- rza z Włochami i takąż sama podnieta dla Włoch do szukania innego układu. choćby z uwagi na antysankcyjne na- stawienie Sowie- tów. To znów kolejno prowadzi do **wytyczenia wrogich fron-**

tów i powstania typowo wojennych ko- alicyj.

Z plejady sojuszników Francja musi kochać jednych więcej, drugich mniej. Laval wyróżniał Włochy. Flandin na- tomia- łąkuję swe sympatje w Anglii. Dzięki temu mówi się znów szeroko o

wzniesieniu sprawy sankcyj naftowych w myśl bardzo pięknej idei: „Wojna wojnie”. Ci, którzy to hasło głoszą, myślą naturalnie o wojnie papierowej przeciw wojnie prawdziwej. Ale, czy mają rację? Czy ta moralna wojna przeciw wojnie nie zmieni się w prawdziwą wojnę przeciw pokojowi? Kto może sobie wyobrazić, że Mussolini razem ze swymi faszystami da się zaprowadzić na latarnie akurat tylko dla tego, że toby wywołało uciechę wśród pacyfistów, masonów i żydów, spodziewających się, że po Mussolinim przyjdzie kolej na Hitlera? **Czy nie jest bardziej logiczne, że tenże sam Mussolini będzie wolał wojnę europejską od kontrrewolucji?** I czy drażnienie Włoch sankcjami nie wygląda na robotę agentów Marsa, pragnącego znaleźć powód do wypowiedzenia wojny?

Włochy zresztą, jeśli wierzyć sensacyjnym doniesieniom dzienników paryskich, mają już w zanadrzu gotową odpowiedź na sankcje. Chcą obalić układy locarneńskie, przetrząsnąć się otwarcie na stronę Niemiec i zewolnić tym ostatnim na zbrojne obsadzenie zdemilitaryzowanej strefy nadreńskiej. Wprawdzie w tej strefie znajdują się z pięć razy więcej oddziałów SA, SS, policji i obywateli niżby było potrzeba wojska aktywnego, ale Locarno jest bez wątpienia jednym z filarów obecnego porządku w Europie. **Wysadzenie jego w powietrze mogłoby pociągnąć cały gmach za sobą.**

Szeroko reklamowane konferencje paryskie pokazały nam również pewną rażą, o którą może się rozbić statek Europy. Wprawdzie „Anschluss” Austrii z Niemcami grozi wojną, ale najlepszy środek zapobiegawczy według paryskiego konsylium — **powrót Habsburgów, grzł akurat tem samem.** Jeśli jest bowiem tym skutecznym środkiem, to Niemcy w żadnym wypadku nie mogą zezwolić, na jego zastosowanie i muszą najpóźniej w przeddzień przyjazdu Ottona do Wiednia, **urządzić nowy pucz i poprzeć go przekroczeniem bawarsko-austriackiej granicy.**

Aby obraz nieudanych poczynań pokojowych był kompletny można go jeszcze uzupełnić rewelacją pana Edgara Mowrera, korespondenta europejskiego „Chicago Daily News”, słynnego na obu półkulach pogromcą faszystów, posiadającego w swym koleżym dorobku dwa wydania i z Rzymu i z Berlina, gdzie piastował w czasie doświadczenia Hitlera do władzy godność prezesa związku prasy zagranicznej.

Otóż pan Mowrer zbadal stosunki na granicy niemiecko-holenderskiej i podniósł alarm na cały świat, uzasadniając najnowsze kredyty wojskowe Holandji, sięgające 54 milionów guldenów, niebezpieczeństwem ataku niemieckiego. Według tych rewelacji Trzecia Rzesza buduje na pograniczu holenderskim bazy lotnicze w liczbie 15-tu, stwarza nowe garnizony w sześciu miastach, buduje nowe mosty i nowe szosy samochodowe, tworzy posterunki lotnicze alarmowe, rozlokowuje obozy pracy i nawet buduje betonowe platformy dla ciężkich dział.

Wszystko to ma służyć do ataku i obejścia poprzez terytorjum holenderskie fortyfikacji belgijskich oraz zajęcie portów holenderskich, jako podstawy wypadu przeciw Anglii.

Zapewne istnieją różne zamiary i atak niemiecki na Holandję wydaje się w wielu ośrodkach zagranicznych czemś równie oczywistym, jak cały szereg innych planów nowego podziału świata, ale to jest najgorsze, że przeciw tym wszystkim projektom można wysunąć tylko nowe zbrojenia, nowe sojusze, lub tak nierealne plany wzmocnienia niezdolnych do życia państw, jak powoływanie na tron młodzieńców z pustką w głowie i kieszeni. W końcowym rezultacie przeciw wojnie możemy wysunąć tylko wojnę, lub jak kto chce, działając w imię pokoju potrafiemy tylko działać przeciw niemu. I czy to nie jest smutne?

St. Strąbski.

Misjonarze uciekają przed komunistami

Szanghaj. (PAT). Większość misjonarzy w północnej części prowincji Szensi, zajętej przez komunistów, została ewakuowana. Misjonarze przybyli do Siantu, stolicy prowincji Szensi pod wojskową eskortą chińską.

Jak rząd chce ożywić produkcję...

(Ciąg dalszy).

których realizację już rozpoczęto, nie będą kontynuowane z powodu braku dostatecznych funduszy.

To też pierwszym zadaniem było stworzenie komisji inwestycyjnej, która badała hierarchję potrzeb inwestycyjnych.

Spodziewać się należy, że w pracach inwestycyjnych zaangażowane będą inne kredyty, przede wszystkim jeżeli chodzi o inwestycje budowlane. Od szeregu lat akcja ta jest prowadzona przez Bank Gospodarstwa Krajowego i dotyczy zarówno ruchu budowlanego ogólnego jak w szczególności budownictwa robotniczego. W tym roku przyby-

wa jeszcze trzeci dział: **budownictwo na wsi.** Sumy, które będą mobilizowane na te cele inwestycyjno-budowlane mają swoje drogi kredytowe, wypróbowane od szeregu lat przez B. G. K. W obecnym roku **B. G. K. uruchomi 38 milj. zł,** przewidzianych w planie na **kredytową akcję budowlaną.** Według dotychczasowych danych prywatnych ruch budowlany zapowiada się bardzo dobrze.

Oprócz powyższych inwestycji pewna ilość prac dokonana będzie na warunkach kredytowych. Należy się spodziewać, iż przemysł będzie kredytował zamówienia na około 40 milj. zł. Suma ta powinna wyzwolić około 100 milj. zł

prywatnych środków finansowych na cele budowlane.

Omawiając wszystkie źródła, skąd czerpane mogą być sumy na prace inwestycyjne w 1936 roku, nie należy zapominać o możliwościach zużytkowania na inwestycje sum płynących z ewentualnych pożyczek zagranicznych oraz z odmrożenia należnych nam sum zagranicą. Tutaj możemy brać pod uwagę **większe, niż przewidziane w planie prace inwestycyjne w zakresie budowy dróg, kolei, wreszcie szlaków wodnych.**

W znacznej mierze na rynku zagranicznym będą się zapewne zaopatrywać w kredyty na cele inwestycyjne przedsiębiorstwa państwowe. Te inwestycje będą objęte specjalnym planem czteroletnim.

Oto jest pogląd sfer miarodajnych lansowany przez inwestycje. (r)

Rozkład sanacyjnego związku związków zawodowych

Z. Z. Z. idzie mocno na lewo.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.) Walki wewnętrzne w stworzonej przez byłego premiera Moraczewskiego organizacji ZZZ przybrały bardzo ostre formy. Już w czasie ostatnich wyborów do Sejmu zaznaczyły się głębokie różnice poglądów. Były premier **Moraczewski** i jego zwolennicy wypowiedzieli się **za bojkotem wyborów,** natomiast grupa, której przewodzili **pp. Gardecki i Pączek** domagała się wzięcia czynnego udziału w wyborach i preferowała swoją wolę. Pan Pączek kandydował nawet do Sejmu z Warszawy, ale przepadł. Okres od wyborów sejmowych do ostatnich dni wypełniony był **walkami wewnętrznymi.** Nie było takiej kwestji, w której stanowisko władz ZZZ byłoby jednolite. **Były premier Moraczewski** wypowiadał się **np. przeciwko projektowanemu Izdom Pracy, a grupa Gardeckiego i Pączka — za izbami, nawet w brzmieniu projektu rządowego.**

Namiętne spory prowadzone też o kierunek „Frontu Robotniczego”, organu ZZZ, którym kieruje p. Moraczewski. Ostatnio wielkie poruszenie w grupie p. Gardeckiego wywołał skonfiskowany artykuł „Frontu Robotniczego”, w którym autor dowodził, iż Polska nie powstała poto, żeby „kilkuset wojskowych i cywilnych dygnitarzy państwowych rozbijało się samochodami.”

Wreszcie bomba pękła na zjeździe **Zw. Pracowników samorządowych,** jaki odbył się w pierwszych dniach lutego w Krakowie. Na zjeździe tym pos. Gardecki oraz członek centralnego wydziału Pluskowski krytykowali ostro działalność Moraczewskiego. Na zjeździe

tym p. Gardecki wybrany został prezesem zarządu głównego Zw. pracowników samorządowych. Sprawa znalazła się wreszcie w ostatnich dniach w prezydium centralnego wydziału ZZZ. Na posiedzeniu tem p. **Gardecki był odosobniony.** Po dłuższej dyskusji przyszedł do przekonania, że będzie z ZZZ usunął i sam zgłosił swe ustąpienie. Prezydium zawiesiło równocześnie Pluskow-

skiego w prawach członka centralnego wydziału. Jednocześnie **zawieszono w urzędowaniu cały zarząd główny Zw. pracowników samorządowych,** wybrany w Krakowie i zamianowano zarządem komisarycznym z **Moraczewskim na czele.** Walka prowadzona będzie jednak nadal, bo ostatecznie sprawę załatwi dopiero centralny wydział ZZZ, który ma być zwołany w najbliższym czasie. (r)

Abisyńscy podejmują ofensywę w Ogadenie.

Warszawa, 12. 2. (PAT.) Wiadomości z dnia wczorajszego wskazują, że **Abisyńscy rozpoczęli akcję w Ogadenie,** która może mieć duże znaczenie i wpływ na dalszy rozwój wypadków na froncie południowym. Pogłoski, jakie nadeszły o rzekomem zajęciu przez Włochów Dżidżiga, zostały kategorycznie zdementowane przez rząd abisyński, który potem zawiadomił, że wojska rasa Nasibu odebrały Włochom Kuraki, miejscowość znajdującą się na skrzyżowaniu dróg karawanowych w odległości 100 km na północ od Gorahai. Kuraki jest **ważnym punktem strategicznym, obficie zaopatrzonym w wodę.** Dotychczas nie nadeszły szczegóły bitwy. Kuraki znajduje się na skraju płaskowzgórza, skąd można było czuć nad południowym obszarem Ogadenu. Był to również poważniejszy etap w razie wznowienia ofensywy włoskiej w kierunku Harraru.

Havas zwraca uwagę, że dalsza ofensywa abisyńska w kierunku południowym **utrudniłaby sytuację armji gen. Graziani, działającej w prowincji Goro.** Mogą być również udaremnione zamiary rzucenia oddziałów włoskich w kierunku Szidamo.

Na froncie północnym panuje względny spokój. Jedynie lotnictwo włoskie **bez przerwy bombarduje pozycje abisyńskie.** Według informacji podanych przez Reutera z Addis Abeby, Makalle jest podobno zaopatrywane w żywność i amunicję przez samoloty. Jeden z cudzoziemców, który przyjechał z Makalle do Addis Abeby, opowiedział korespondentowi Reutera, że Abisyńscy codziennie liczą się z możliwością ataku garnizonu zamkniętego w Makalle, który **będzie dążył do połączenia się z armją włoską na tym odcinku.** (?)

Żydzi zabiegają o zachowanie rytualnego uboju.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.) Żydowscy posłowie i senatorowie w komplecie zjawili się wczoraj u ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego, prof. Świętosławskiego. W toku dłuższej konferencji naświetlili oni zagadnienia, wylanające się ze zgłoszonego w Sejmie wniosku o zakaz uboju rytualnego, twierdząc, że zakaz uboju rytualnego gwałci przepisy religji żydowskiej. W razie jego zastosowania żydzi nie mogliby konsumować mięsa.

Pan minister oświadczył, że poświęci tej sprawie baczną uwagę i zapozna się z wszystkimi materiałami, dotyczącymi poruszonych zagadnień.

Zkolei posłowie i senatorowie żydowscy przedstawili stosunki, panujące na wyższych uczelniach i domagali się wydania zarządzeń, któreby gwarantowały bezpieczeństwo i normalny tok studiów żydowskiej młodzieży akademickiej. P. minister oświadczył, że jest w ciągłym kontakcie z władzami uczelni i liczy na szybkie uregulowanie tej sprawy.

Jak brzmi projekt posłanki Prystorowej

Projekt ustawy złożony przez **pos. Janinę Prystorową** o uboju zwierząt gospodarskich w rzeźniach opiewa jak następuje:

Przy uboju w rzeźniach publicznych i prywatnych bydło rogate, świnię, owce, kozy, konie, osły, muły i psy powinny być **ogluszone przed wykrwawieniem.** Przepis niniejszy nie ma zastosowania w wypadkach nagłych, kiedy ogłuszenie jest niewykonalne.

Zwierząt nie wolno wprowadzać na miejsce uboju przed zupełnem ukończeniem przygotowań, potrzebnych do natychmiastowego uboju zwierzęcia. **Wykrwawienie przy uboju można rozpocząć dopiero po całkowitem ogłuszeniu zwierzęcia.** Nie wolno oprawiać zwierzęcia przed stwierdzeniem jego śmierci.

W rzeźniach publicznych i prywatnych zabrania się dokonywania w obrębie rzeźni i hali mięsnej innego dzielenia tusz zwierzęcych niż na dwie podługne połowy. Nie dotyczy to tusz

zwierzęcych, przeznaczonych do przerozbu w tej samej rzeźni, w której dokonano uboju.

Wypuszczanie w rzeźni jako też wszelki transport (oddawanie, przyjmowanie i wykonywanie transportu) poza obrębem rzeźni tusz mięsnych surowych dzielonych inaczej niż przewiduje ustęp pierwszy, jest zabronione. Nie dotyczy to transportu mięsa wieprzowego oraz na cele konsumcji we własnym gospodarstwie domowym oraz w zakładach gastronomicznych.

Kto wykracza przeciwko przepisom ustawy niniejszej lub wydanym na podstawie art. 4 podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub karze grzywny do 3.000 zł, lub obu karom łącznie. Orzecznictwo należy do władz administracyjnych.

Ustawa niniejsza weeszaby w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 stycznia 1937 r. z wyjątkiem województwa śląskiego po ogłoszeniu zgody sejmiku śląskiego i nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 1937 r. (r)

List z Berlina.

Niemcy - a Zachód i Wschód.

(Od własnego korespondenta „Dziennika Bydgoskiego“.)

Berlin, w lutym.

Wyniki obrad paryskich, a poprzednio jeszcze konferencje Litwinowa z Edenem, coraz to wyraźniej kreślące się zarysy polityki W. Brytanji i zbliżenie rosyjsko-angielskie — jednym słowem wszystkie wydarzenia, które w ostatnich tygodniach zaszły na terenie międzynarodowym — nie nastroją bynajmniej kierowników Trzeciej Rzeszy na ton optymistyczny.

W związku z ostatniem przesileniem francuskim także zawód. W Berlinie liczono dużo na Daladiera. Jak wiadomo, nowy prezes głównej partji rządowej, uchodził za zwolennika zbliżenia do Niemiec. Jego główny organ „Depeche de Toulouse“ propagował nawrót do polityki Brianda z okresu Thoiry. Sądzono, że z chwilą zwiększonych wpływów Daladiera, odżyją dawne projekty „bezpośredniego porozumienia“. Tymczasem okazało się, że w partji radykalnej odniosła na całej linii zwycięstwo teza Herriota, a w polityce zagranicznej Flandin wraz z Edenem będą realizowali plan Barthou.

Nie jest to zbyt pocieszające. Dlatego prasa otrzymała rozkaz komentowania wypadków w duchu „spokojnej ironji“. Robi się dobry nastrój w nieudanej grze, zwracając uwagę społeczeństwa na wzrastające znaczenie Niemiec, które budzą respekt całej Europy. Jednocześnie w dalszym ciągu przeprowadza się w artykułach dziennikarskich starannie „linję podziału“ między Wschodem i Zachodem.

I tak najkategoryczniej zaprzecza się, jakoby kwestję demilitaryzacji lewego brzegu Renu podjęła propaganda hitlerowska lub też prasa niemiecka.

— Ani jeden dziennik nazistowski — twierdzą miarodajne kółka na Wilhelmstrasse — nie rozpoczął dyskusji w tej sprawie. Tak samo ani jeden mąż stanu nie składał jakichkolwiek oświadczeń w kwestji militaryzacji Nadrenji. W sprawie granic zachodnich i wogóle stosunków na Zachodzie, obowiązują nas znane deklaracje Wodza. Dlatego też ambasador Francji, p. François Poncet nie powinien był zgłaszać protestu w sprawie rzekomej kampanji rewizjonistycznej w Niemczech — gdyż takiej kampanji, o ile chodzi o Nadrenję — nie było — i nie ma. Według półoficjalnych oświadczeń, poruszano tylko kwestję paktu w Locarno.

— Przytem — mówi się — należy zwrócić uwagę, że prasa Trzeciej Rzeszy nie zwalcza bynajmniej podstawy

układu gwarantującego bezpieczeństwo na Zachodzie. Przeciwnie, występuje ona nawet w obronie Locarna, wykazując, że układ Laval-Litwinow jest sprzeczny z duchem paktu z 1925 r. Układ w Locarno zaznaczał wyraźną różnicę między wschodnimi i zachodnimi granicami Niemiec — tymczasem pakt francusko-sowiecki tę różnicę przekreśla. W razie wojny na Wschodzie Europy, Francja zobowiązuje się do współdziałania z Rosją — a tem samem narusza gwarancję nietykalności zachodniej granicy Niemiec.

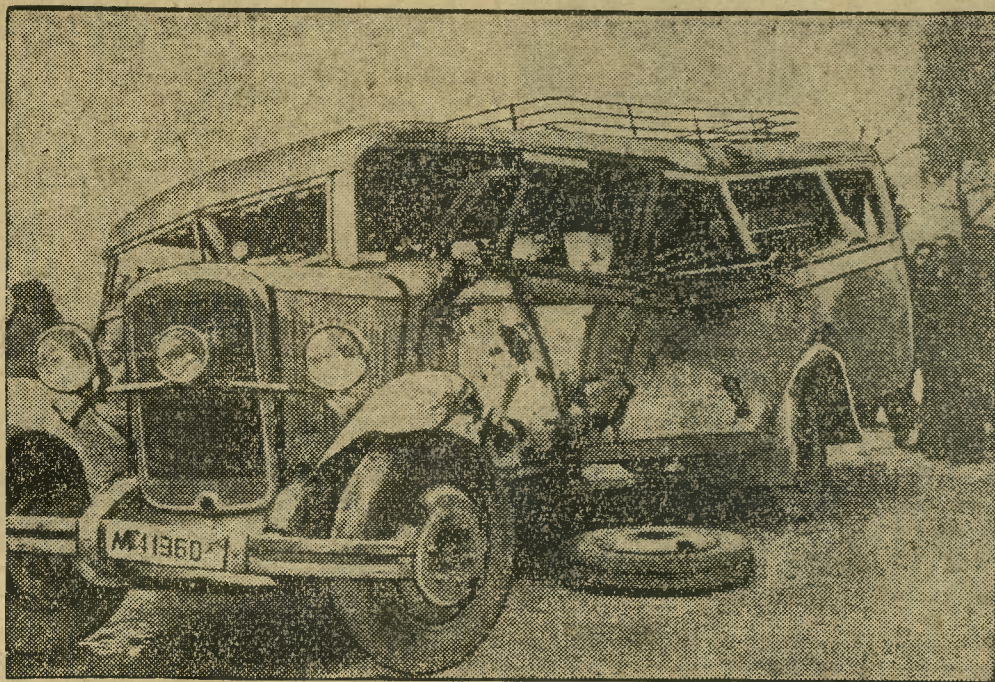
Rozumowanie to, jest oczywiście, bardzo naciągane. Nie zamierzamy przeprowadzać na ten temat jakiegokolwiek polemiki; ale niech nam będzie wolno podkreślić, że przecież i przed i po Locarno — łączył Francję ze „Wschodem Europy“ sojusz, o którym był doskonale poinformowany Berlin. Mamy na myśli przymierze francusko-polskie. W Niemczech wiedziano bardzo dobrze o jego istnieniu, to jest o tem, że na wypadek „zaistnienia konfliktu na wschodniej granicy Rzeszy“ — Francja, w myśl zobowiązań sojuszniczych, nie może pozostać neutralną. W 1925 roku zaznaczano wyraźnie w Paryżu, że układ locarneński nie narusza dotych-

czasowych zobowiązań sojuszniczych Francji. Czyż nad Sprewą panuje przekonanie, że nad tym faktem można było przechodzić do porządku?

Nie wiemy. Dzisiaj w całych Niemczech mówi się i pisze o „niebezpieczeństwie rosyjskiem“. Ale znowu, czytając o „fali czerwonej, przeciwko której musi się bronić Trzecia Rzesza“, nie możemy się oprzeć dziwnemu wrażeniu. że dany publicysta czy polityk, jakby celowo zapomina o istnieniu między Niemcami a Rosją 34 milionowego państwa, którego obszar jest nie wiele co mniejszy od obszaru Rzeszy. Ten rachunek, w którym nie zwraca się zupełnie uwagi na pozycję p. t. „Polska“ — jest doprawdy zastanawiający.

Wracając do „roli Sowietów“, zaznaczamy, że ocenia się ją **zależnie od okoliczności**. Raz czytamy o kolosalnych zbrojeniach rosyjskich i malowany czarnymi barwami obraz przypominający dantejską wizję 160 milionów maszerujących na podbój Europy. Kiedy indziej mówi się o zlepku 162 narodów, trzymanych w posłuchu „terorem i batem“, o kompletnej dezorganizacji przemysłu sowieckiego, o korupcji w armji i administracji, wreszcie o „nędzy mas robotniczych czekających wy-

Zderzenie się dwóch autobusów na ulicach Madrytu,



w których jechały dzieci do szkoły, pociągnęło za sobą śmierć 10 dzieci.

SZCZAWNICKA MAGDALENA

usuwa nadmiar kwasu w żołądku. (1783)

zwolenia“. Na temat wyzysku robotnika sowieckiego, „którego rząd sowiecki za pomocą systemu Stachanowa, to jest pracy akordowej skazuje na ciężkie, przymusowe roboty“ — mówił niedawno w Kilonji sam Rosenberg. Propaganda antysowiecka pracuje całą siłą pary — ale nieuzgodnienie akcji przeciw przysłowiowej dokładności niemieckiej. Trzeba wreszcie się zdecydować: albo na „widmo krwawego walca“, albo na „najstraszniejszy przykład bezgłowa i rozkładu, jaki kiedykolwiek oglądał świat“. Są to pojęcia dość rozbieżne, zwłaszcza jeżeli obywatel Trzeciej Rzeszy zechciałby wyciągnąć z nich konsekwencje myślowe. Ale to narazie przynajmniej nie grozi — i prasie wolno krytykować Sowiety pod dowolnym kątem widzenia.

Trudno twierdzić, aby Rosja nie była pod tym względem prawdziwą kopalnią tematów. Niedawny pobyt Litwinowa w Londynie i jego długie konferencje z Edenem, zirytowały w dość silnym stopniu opinię hitlerowską. Niezadowolone wyładowano w ten sposób, że zaczęto drukować rewelacje na temat dawniejszego pobytu komisarza spraw zagranicznych w stolicy Anglii. Nie trzeba podkreślać, że te opisy różnych przedwojennych epizodów nie są zbyt pochlebne dla dzisiejszych dygnitarzy sowieckich.

O samej akcji dyplomatycznej Sowietów pisze się z lekceważącym przekąsem. Obrona niepodległości Austrii przez Moskwę wzbudza nad Sprewą „wybuch serdecznego śmiechu“. Nie wiadomo przytem dokładnie, z czego należy się śmiać: jeżeli Sowiety stosują sankcje antywłoskie w obronie Negusa — to dlaczego nie miałyby występować również w obronie Schuschnigga i ks. Starhemberga? Ustrój Abisynji różni się o wiele bardziej od ideału komunistycznego, aniżeli np. ustrój Austrii. Zresztą, nikt już dzisiaj nie wie dokładnie jak ten „ideał ustrojowy“ wygląda w Sowietach. Pojęcia pod tym względem są bardzo rozbieżne w samej nawet Moskwie.

Natomiast jeżeli chodzi o przykłady paradoksów politycznych — nie trzeba ich daleko szukać. Prasa niemiecka prowadzi najcięższą kampanję przeciwko Sowietom. Ale na sprawozdaniach z „Balu Prasy“ figuruje ambasador sowiecki w Berlinie, p. Surich, na pierwszym miejscu. Poza tem bardzo sympatycznie podkreśla się rozwój „najlepszych stosunków handlowych i gospodarczych“ między dwoma państwami. Współpraca na polu ekonomicznym rokuje „wielkie nadzieje“. Na przyszłość, oczywiście. Ir. B.

60)

JÓZEF KOTODZIEJCZYK
**HANDLARZE
TAJEMNIC**
REPORTAŻ
POWIEŚCIOWY

(Ciąg dalszy).

— Jaki też głupiec ze mnie! Zupełnie mi to wywietrzało z głowy. — Ale przynajmniej będę mógł zeznać o tem, że mnie w Bydgoszczy uwieziono...

— Ha, jeżeli pan chce się skompromitować i do tego moje biuro...

— Więc o czem mam mówić komisarzowi? — wybuchnął Czerwiec.

— Niech pan mówi o wszystkim potrosze, że pan ze słyszenia, z pogłoszek dowiedział się o Klubie — zaczął pan śledzić na swoją rękę, lecz w międzyczasie policja dzięki energii pana komisarza zdołała pana uprzedzić, że konkretnie pan nic nie może powiedzieć i t. d. Nazwisk pan niech nie wymienia — poza jedynie Wolińskim. Józefiakiem, Lipszycem i Gawrońskim, o których pan słyszał, że należą do jakiejś szajki szantażystów.

Tak instruowany, poszedł Czerwiec z pewną nieśmiałością do głównej komendy P. P. w Poznaniu i zgłosił się u wskazanego komisarza.

Komisarz przyjął początkującego detektywa uprzejmie, prawie po koleżeńsku i wszczął z nim pogawędkę.

— Wie pan, aresztowany został Józefiak pod zarzutem usiłowanego zabój-

stwa jakiegoś jegomościa i rzekomego otrucia swej córki. Do ostatniego się przyznaje, do pierwszego nie, a natomiast opowiada nam jakieś bajki o szajce szantażystów. Powołał się, że pan wie coś o tem, dlatego pan wzwaliśmy...

— Nic konkretnego powiedzieć nie mogę. Owszem, słyszałem, że jest jakaś szajka —

Tę wyuczoną przemowę Czerwca przerwał funkcjonariusz służby śledczej, który wszedł do gabinetu komisarza. Stał na postawie służbowej i spojrzał pytająco.

— Mów pan — przytwierdził komisarz.

— Panie komisarzu, melduję posłusznie, że Józefiak zeznał, że ten jegomość, którego popchnął do wody, nazywa się Woliński —

— Co takiego? — krzyknął momowoli Czerwiec.

— Pana to dziwi —

— Tak, bo to przecież, o ile wiem, byli nieodłączeni współnicy i przyjaciele —

— Józefiakowi nie można napewno wierzyć — zdradza on objawy rozstroju nerwowego.

Urzędnik wyszedł i rozmowa potoczyła się dalej.

Wkońcu komisarz oświadczył:

— Widzi pan, my już na podstawie podejrzeń i pewnych faktów rozpoczęliśmy śledztwo w sprawie „Klubu Słowiańskiego“. Mamy listę gości, którzy tam uczęszczali i przesłuchaliśmy kil-

ku. Wszyscy zeznają jednakowo — trzeba im wierzyć — że istotnie bywali w willi przy ul. Dąbrowskiego, ale uważali, że to jest mieszkanie Gawrońskiego, który lubi kobiety, birbantki i hazard. Nikt nie zeznał, żeby był szantażowany. Owszem przyznają, że płacili pewne sumy na koszty birbantek —

— A Gawroński?

— Ten gdzieś znikł.

— A Lipszyc?

— Tego też nie można narazie odszukać. Aresztowaliśmy właściciela willi, Elzera, lecz zdaje mi się, że on w tej awanturze palców nie maczał i najwyższej zarabiał na dzierżawie.

— Może być — ciągnął komisarz — że tam było coś więcej, ale nie mamy narazie żadnych dowodów. Józefiak plecie trzy po trzy — to klient dla badaczy chorób nerwowych, profesorów Horoszkiewiczza i Borowieckiego, ale nie świadek na ewentualną rozprawę. Widzi więc pan, że ja, tak samo jak i pan, natrafiam na trudności w tej sprawie. No, nie będę pana dłużej zatrzymywał.

— Panie komisarzu, mam do pana prośbę — powiedział ośmielony Czerwiec — chciałbym zamienić trzy słowa z Józefiakiem. Gdy byłem u nich w mieszkaniu, zostawiłem tam tekę z aktami. Chciałbym go zapytać, gdzie ona jest...

— Ależ chętnie — zgodził się uprzejmie komisarz. — Zaraz pana tam zaprowadzę...

Józefiak wyglądał jak potępieniec.

Oczy błyszczały mu niesamowicie. Czerwiec przeląkł się go, tak był zmieniony i straszny.

— Aa, pan Czerwiec, pan mał rację, pan miał rację, szkoda, że pana nie słuchałem, gdy pan nas pierwszy raz odwiedził — rozpoczął Józefiak i urwał nagle — to było prawie tydzień temu... tydzień... jak ten czas leci...

Aresztowany zamyślił się i nie patrzył na Czerwca —

— Panie Józefiak — zapytał Czerwiec jak najłagodniej — czy pan nie może mi powiedzieć, gdzie jest pewna teka z aktami... wie pan, takie ważne akta...

— Lipszyc ją dał Wolińskiemu, a ja ukradłem. On jednak nie wiedział, gdzie się podziąta — ha — ha — ha — taki jasnowidz i nie wiedział...

— A gdzie teraz jest ta teka? — indagował dalej „dedektyw“.

— Niech pan będzie spokojny. Dałem gospodni i kazałem, żeby położyła na stole —

— Gdzie na stole? — niech pan bliżej objaśni —

Ale Józefiak zaciął się znowu, zapatrzył przed siebie i już ani słowa nie było można z niego wydobyć.

Zrezygnowany Czerwiec podziękował komisarzowi za uprzejmość i wyszedł z ponurego gmachu komendy policji.

Z urywanych słów Józefiaka wywnioskował, że teka znajduje się w mieszkaniu Józefiaków — postanowił więc tam się udać.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Co opinia katolicka sądzi o odczycie prof. Florjana Znanieckiego z Poznania?

Kalisz (KAP). W sali państwowego gimnazjum Anny Jagiellonki w Kaliszu staraniem międzyszkolnej komisji dyrektorów kaliskich szkół średnich odbył się odczyt p. Florjana Znanieckiego, profesora Uniwersytetu Poznańskiego p. t. „Życie polskie a kultura polska”. Temat ten musiał wzbudzić duże zainteresowanie, tem bardziej, że w grudniu ub. roku dr. Karol Górski, docent Uniwersytetu Poznańskiego na zjeździe regionalnym inteligencji katolickiej w Kaliszu omawiał ten temat, a przyznać trzeba, że wykład ten był naprawdę na wysokim poziomie naukowym. To też publiczność kaliska licznie się zebrała na odczyt p. prof. Znanieckiego, gdyż niektórzy z organizatorów bardzo go reklamowali. Połączono również przyjeżdżającą młodzież wyższych klas tutejszych szkół średnich. Na wstępie p. prof. Znaniecki oświadczył, że będzie mówił o tem, o czem sam niewiele wie. I trzeba przyznać, że zapowiedź do pewnego stopnia się spełniła. Referat bowiem był utrzymany na poziomie publicystyki i dla przeciętnego inteligenta nie zawierał nic nowego i o to nie może mieć nikt pretensji do p. prof. Znanieckiego, ponieważ dał to, co mógł. Ten brak poziomu prawdziwie naukowego chciał prelegent wynagrodzić dość pospolitą sensacją. Przedstawił się słuchaczom jako bezwyznanowiec, oświadczył: „katolikiem nie jestem, do Kościoła katolickiego nie należę, dogmatów Kościoła nie uznaję, w praktykach Kościoła udziału nie biorę”, jak również zapewnił, że rola Kościoła katolickiego się kończy. Powstała na sali szmery oburzenia. Kiedy odczyt się skończył, p. dr. Aleksandra Skocka, przełożona gimnazjum Anny Jagiellonki, wystąpiła z podziękowaniem za wygłoszony referat (skandal, godny najostrożniejszego napiętnowania). A wobec tego nikt nie odważył się na sali gimnazjalnej protestować, co więcej były nawet oklaski ze strony mniejszości narodowej. Dopiero po wyjściu z sali inteligencja polsko-katolicka wyrażała dość głośno swe oburzenie, czego dowodem były liczne pisma nadesłane do redakcji „Echa Kaliskiego”. Występ p. prof. Znanieckiego nie mógł być niespodzianką dla organizatorów, gdyż wszystkim jest zbyt znana bezwyznanowść p. prof. Znanieckiego. Jednakże zbyt

wielkie zdziwienie wywołało wystąpienie p. dr. Skockiej, która jawnie odkryła swą przyłbicę. Takie jawne podziękowanie większości publiczności, a tem samem i młodzieży szkolna przyjęła jako aprobatę poglądów prelegenta i nie mogło być inaczej, gdyż jeśli chodziło o akt zwykłej kultury, która w tym wypadku nie powinna mieć miejsca, to mogła to p. dr. Skocka

uczynić w inny sposób, np. na kolacji, urządzanej po odczycie. Takie wystąpienie p. Skockiej jest w jawnej sprzeczności z Konstytucją i zbyt wielkiem lekceważeniem oświadczenia p. ministra Wacława Jędrzejewicza, który w maju ub. roku, wizytując szkołę kaliską, w tem właśnie gimnazjum zaznaczył, że rząd polski chce, aby młodzież była wychowywana religijnie.

Okulary - dowód inteligencji.

Człowiek uzdolniony jest przeważnie krótkowidzem.

Zdarza się bardzo często, iż w rozmowie, opisie przedstawia się uczonego jako człowieka z okularami. Okulary, binokle stały się integralną częścią fizjonomii ludzi tego typu, a nawet, idąc dalej, mówi się też o inteligentnym wyrazie twarzy, jaki nadają szkła.

Krótkowzroczność zmusza do noszenia szkieł. To fakt. W jakim jednak związku

pozostaje krótkowidztwo z rozwojem mózgu, z poziomem inteligencji? A może też oddziaływa tu raczej rodzaj zajęcia, zawód, jakiemu się człowiek oddaje, na rozwój krótkowzroczności? Doświadczenia wykazały, iż zawód niekoniecznie wpływa na krótkowidztwo, że czytanie i pisanie nie są stałą przyczyną upośledzenia wzroku, że nie one to zmuszają do posługiwania się szklami.

A zatem musi tu działać inna przyczyna.

Znany oftalmolog austriacki, prof. Vogt ustalił mianowicie ściślejszy związek między stopniem rozwoju mózgowego a krótkowidztwem. Intelktualista o silnie rozwiniętym mózgu jest z reguły krótkowidzem. Na przeciwnym biegunie znajdują się ludzie ze słabo rozwiniętym mózgiem, a natomiast nacechowani nadwzrocznością.

Fakt ten ustalił lekarz szkolny w Zurychu, dr. Braun, który przeprowadził obszerne studia porównawcze w szkołach nad uczniami. Zbadał on 3500 uczniów i uczennic. Ich zdolności naukowe badali nauczyciele, wzrokowe — lekarze. Wyniki były osłabiające. Wśród dalekowidzów 30 procent uczniów wykazało słabe uzdolnienie, 45 proc. średnie, 21 proc. — dobre. Wśród krótkowidzów stwierdzono 17 proc. słabo uzdolnionych, 41 proc. średnio uzdolnionych, 41 proc. dobrze uzdolnionych.

Aczkolwiek każdy zdaje sobie sprawę z tego, iż dobre świadectwo szkolne nie jest bynajmniej synonimem wysokiej inteligencji, że zdolne jednostki mogą być w szkole słabymi uczniami — można jednakże przeprowadzić w pewnym stopniu paralelę między postępami w nauce szkolnej a poziomem inteligencji. A wówczas przekonywamy się na podstawie wyżej podanych obliczeń, że wśród krótkowidzów znajduje się dwa razy tyle dobrych uczniów (41 proc.), co wśród dalekowidzów (21 proc.) i odwrotnie — wśród dalekowidzów znajduje się znacznie więcej złych uczniów, niż wśród krótkowidzów. A zatem istnieje związek przyczynowy między krótkowidztwem a inteligencją. Stopniowy i coraz dalej sięgający rozwój zdolności umysłowych i różniczkowanie kory mózgowej wpływa najwidoczniej na stopniowe rozszerzanie się krótkowidztwa.

Arystokrata rodu.



Do psiej arystokracji należy chyba bezsprzecznie bernardyn. Nietylko jednak jest on arystokratą, lecz przedewszystkiem przyjacielem dzieci, którym pozwoli ze sobą robić, co im się żywnie podoba.

Zakład poborowego.

W dawnej Rosji wielu starało się wykręcić od służby w armii. Niejedni dokażali tej sztuki, choć był zdrowi, jak ryba, a silni, jak tur.

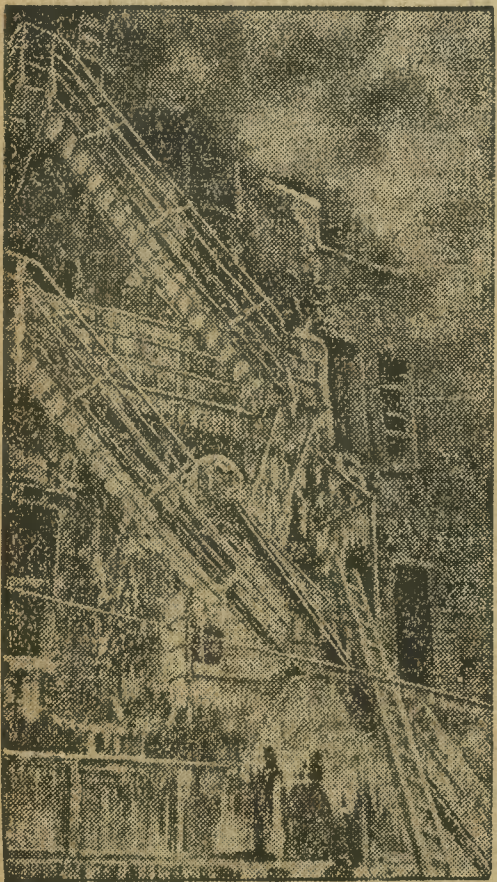
— Jak ty to robisz? — pytali przyjaciele takiego „wybrańca losu”.

— Za każdym razem, kiedy mam stanąć przed komisją poborową zakładam się z przewodniczącym o sto rubli, że zostanę uznany za zdolnego do służby wojskowej.

— No i co?

— I dotąd jeszcze ani razu nie wygrałem zakładów!

Olbrymi pożar przy 20 stopn. mrozu.



Przy takim to mrozie próbowała straż nożarna w Chicago ugasić olbrzymi pożar domu czynszowego. Wylewana w płomienie woda marzła jednak natychmiast, zamieniając się w sople lodowe.

Z milionera - skąpiec.

Strata biletu tramwajowego powodem samobójstwa.

Jerzy Irving, siedemdziesięcioletni starzec, posiadacz milionowej fortuny był dziwakiem i odludkiem.

Życie Irvinga było burzliwe i obfitowało w romantyczne przygody. Karjerę swoją rozpoczął jako chłopiec okrętowy, następnie chwycił się najrozmaitszych zawodów: był poszukiwaczem złota, kelnerem, kupcem, akrobatą, powieściopisarzem. W wieku 30 lat posiadał już znaczny majątek. Ożenił się i prowadził wesół tryb życia, interesując się żywo teatrem i muzyką. Po 10 latach tego beztroskiego, szczęśliwego życia, stracił ukochaną żonę.

Cios ten zupełnie go złamał. Wycfał się z życia towarzyskiego, zamknął w sobie, stał się ponury, pełen jakiejś głuchej niechęci do życia i ludzi. Dzielił coraz bardziej. W ostatnich latach prawie zupełnie nie wychodził z mieszkania.

Jednocześnie rozwinęło się w nim potworne skąpstwo; chodził w podartym ubraniu, zdłużonych butach, żywił się śledziami i suchym chlebem. kładł się spać o zmroku, aby nie palić światła.

Ostatnio, będąc zmuszony udać się

na drugi koniec Nowego Jorku, wsiadł do kolejki podziemnej. W drodze zgubił jednak bilet. Przyszedł akuratnie kontroler i Irving musiał wykupić drugi bilet. Zabolalo go to niesłychanie: taka olbrzymia strata!

Wrócił do domu ponury. Wolno wdrapował się na szóste piętro do swojego ubożego pokoiku. Otworzył okno i wyskoczył na ulicę. Poniósł, oczywiście, śmierć na miejscu. Na stole leżała kartka następującej treści: „Umieram, bo nie mogę pogodzić się ze stratą, jaka mnie dziś spotkała!”

Irving pozostawił po sobie 5 milionów dolarów!

Rozbój na drodze publicznej pod Gniewkowem.

Inowrocław, 12. 2. W ub. niedzielę wieczorem mieszkaniec Gniewkowa, pomocnik bednarski Maksymilian Gertch wracał z Jurancic, gminy Rojewo, do Gniewkowa. W lesie pod Dęblinem, gminy Gniewkowo, wyskoczyło z przydrożnego rowu 2 osobników, zatrzymując jadącego na rowerze Gertcha. Przywitani go słowami: „piorunie, oddaj pieniądze”. Kiedy G. oświadczył napastnikom, że pieniądze przy

Samochodowe wskazówki na pokładach statków.



Jakże często zdarzają się, w Portach szczególnie, wypadki zderzenia statków, spowodowane jedynie trudno spostrzegalnym manewrowaniem. Ołóż znalezione na to radę. Odtąd statki będą posiadały wskaźniki kierunku jazdy, po stronie „bakbord-u” czerwone, a po stronie „steuerbord-u” zielone.



Dla odebrania dwóch złotych pięć złotych kosztów.

Urzędowa tranzakcja.

Wśród absurdów i paradoksów biurowych przynajmniej jedno z pierwszych miejsc należy przyznać niewątpliwie urzędowej odpowiedzi sekretarjatu sądu okręgowego w Grodnie. Odpowiedź ta, wystosowana „za Nr. Prez. 1170-38” z dn. 17 stycznia br. brzmi:

„Sekretarjat Prezydjalny Sądu Okręgowego w Grodnie zawiadamia Jerzego Waszuta, zamieszkałego w m. Różana Grodzieńska, ul. Zamkowa 51, że podanie jego z dnia 13 bieżącego stycznia (!) w przedmiocie zwrotu omyłkowo nadesłanych 2-ech złotych pozostawione zostało bez biegu wobec nieopłacenia go 5 zł opłaty stempłowej i że w razie nieuiszczenia tej kwoty w ciągu dni siedmiu od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia, pominięte podanie zostanie zwrócone petentowi. Jednocześnie zaznacza się, że należy wnieść również — gr tytułem opłaty za doręczenie. (—) Sekretarz rachunkowy Sądu Okręgowego w Grodnie”.

Trzonowe zdanie tej odpowiedzi, licząc, że, zważywszy to, 64 słowa w uroczystym stylu urzędowym — „opiewa”: należne panu Waszucie 2 zł, będą zwrócone po opłaceniu przezeń 5 zł znaczkami stempłowymi. Niezła tranzakcja!

Hindemith komponuje żalobną muzykę ku czci króla Jerzego V.

Angielskie radio zwróciło się z propozycją do znanego artysty Pawła Hindemitha, aby skomponował muzykę żalobną ku czci zmarłego króla Jerzego V. Hindemith skomponował już na altówkę oraz dla orkiestry smyczkowej przepiękny chorał. Utwór ten będzie w najbliższych dniach transmitowany przez wszystkie angielskie radiostacje.

Karty do gry na Litwie sprzedawać będzie tylko Czerwony Krzyż.

Rada ministrów uchwalila, że produkcja i sprzedaż kart do gry zostaje przekazana „Litewskiemu Towarzystwu Czerwonego Krzyża”. Zarządzenie to obowiązuje od dnia 1 stycznia b. r.

Z Gdyni i wybrzeża.

REPERTUAR KIN:

BAJKA: „Pokój nr. 309”. Nadprogram: tygodniki i komedia.

CZARODZIEJKA: Najnowsza polska komedia wojskowa p. t. „Dodek na froncie”. W rolach gł. Znicz, Grossówna i Dymśa.

LIDO: Największy film wszystkich czasów p. t. „Ostatnie dni Pompei”. Bogaty nadprogram.

MORSKIE OKO: Przepiękny film p. t. „Wesoła rozwódka”. Ciekawy nadprogram.

NADMORSKIE: Wielki podwójny program: „Toto” i „Cow-boy”. Nadprogram.

POGOTOWIA:

Pogotowie lekarskie dla nagłych wypadków tel. 12-40 i 22-12.

Wypadki pożaru i inne tel. 17-08.

Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Miejskie Zakłady Elektryczne — tel. 29-67.

Lekarzy domowych wzywać: przed południem do godz. 11, po południu do godz. 18.

Gabinet komendanta i kancelaria tel. 20-22.

Telefon nr. 14-60 posiada przedstawicielstwo „Dziennika Bydgoskiego” w Gdyni, ul. Starowiejska 19.

Z okazji 16-tej rocznicy odzyskania dostępu do morza, Poczta Przystosowanie Wojskowe w Gdyni urządziło akademię dla swych członków. W wypełnionej szczerze świetlicy wygłosił interesujący referat o znaczeniu morza dla państwa i włożonej pracy nad utrwaleniem władania morzem przez Polskę, profesor Łacki. Część muzykalno-wokalną wypełniły występy chóru i zespołu symfonicznego Poczty Przystosowania Wojskowego.

Zmieszany przez koła pociągu. Na przejeździe kolejowym w porcie, przetokowy Władysław Różański, ur. w r. 1893, żonaty, 2 dzieci, zam. w Wejherowie, będąc zatrudniony przy odczepianiu wagonów manewrującego pociągu, dostał się pod koła tegoż pociągu, które zmiażdżyły mu głowę, powodując śmierć na miejscu.

Katolickie Stowarzyszenie Modzieży Żeńskiej oddział w Gdyni urządził w niedzielę, dnia 16 lutego br. w salach K. P. W. zabawę karnawałową z licznymi niespodziankami, na którą sympatyków zaprasza kierownictwo.

Wypadki przy pracy. W nocy podczas przeładunku bawełny z niemieckiego statku „Albert” chwyt z balotami przygniół do burty statku robotnika Leona Klauna, co spowodowało obrażenie lewego biodra. Podczas wyładunku wełny ze statku „Kraków” wypadł z siatki jeden balot, który spadł na robotnika Tadeusza Rybczyńskiego, co było przyczyną obrażenia głowy i kręgosłupa. W obu wypadkach wezwana na karetka pogotowia odwoziła poszkodowanych do ambulatorjum portowego, skąd po dokonaniu opatrunku odesłano ich do domu.

Uroczystość w Oksywiu.

W dniu święta marynarki wojennej odbyły się uroczystości w Oksywiu. Po nabożeństwie kontr admirał Unrug dokonał przeglądu wojska i osobiście odczytał rozkaz dzienny. Następnie odbyła się akademja, poczem w porcie wojennym nastąpiło poświęcenie i podniesienie bandery na nowozbudowanym trawlerze „Czajka”, wykonanym całkowicie w kraju.

Podziękowanie.

Ponieważ p. mecenas dr. Leopold Zawilski nie przyjął ofiarowanego mu przez emnie honorarium za skuteczną obronę w dwóch procesach prasowych, wytoczonych mi przed Sądem Okręgowym przez p. Józefa Tutkowskiego oraz przez dyrektora KKO m. Pucka p. Lulińskiego, oświadczając, że obronę tą uważał za swój obowiązek obywatelski wobec dziennikarza, stającego w obronie interesów społecznych, pręto poczuwam się do miłego obowiązku złożenia na tej drodze p. dr. Leopoldowi Zawilskiemu szczerego i serdecznego podziękowania za udzieloną mi pomoc i obronę prawną.

Red. Mieczysław Mistał.

Ruch statków w porcie gdyńskim.

W styczniu br. weszło do portu gdyńskiego i wyszło z niego na morze ogółem 900 statków o łącznej pojemności 868.667 t. r. n., z czego weszło 446 statków o poj. 436.290 t. r. n., a wyszło 454 statków o poj. 432.377 t. r. n.

Kolejność bander poszczególnych państw następująca: 1. Szwecja, 2. Polska, 3. Danja, 4. Norwegia, 5. Niemcy, 6. Anglja, 7. Stany Zjednoczone Ameryki, 8. Włochy, 9. Finlandja, 10. Grecja, 11. Sowieci, 12. Lotwa, 13. Estonia, 14. Holandia, 15. Gdańsk, 16. Rumunja i 17. Jugosławia.

Sredni tonaż statku zawijającego do Gdyni wyniósł 978,2 t. r. n., srednia ilość statków przebywających jednocześnie w porcie 47, sredni postój statków wyniósł 52,6 godzin.

Zatoka Pucka pokryta lodem.

Pod Puckiem, Swarzewem i pomiędzy półwyspem Helskim, a Wielką Wsią, zatoka Pucka pokryła się lodem, który na skutek panującego mrozu na wybrzeżu stale narasta. Pod Rewą na t. zw. „miejscu rafie” lód sięga aż do brzegów wioski.

U brzegów otwartego Bałtyku pod Chłapowem morze wyrzuciło na brzeg olbrzymią kępkę lodową, którą fale doszczętnie rozbiły. Kra zapewne niesiona została z brzegów Finlandji, gdzie — jak wiadomo — zatoki pokryły się już lodem.

Gwałtowna nawałnica śnieżno-gradowa, połączona z huraganową wichurą z północy, jaka szalała przez zgórą dwie doby na morzu pol-

skiem, ustala. Wiatr dmie jeszcze ze wschodu. Morze jest nadal ogromnie wzburzone. Niektóre wydmy półwyspu bardzo ucierpiału, lecz w czasie największego nasilenia huraganu spodziewano się jeszcze większych szkód, które na szczęście są minimalne. Zasypane są tylko ujścia rzek Piasnicy, Czarnejwody i kanałów odpływowych z łak pomiędzy Karwią i Dębka-mi, co się zwykle zdarza podczas wielkich nawałnic od strony północnej. Ujścia zasypane są piaskiem wydymowym, niesionym przez huragan. Po stronie granicy niemieckiej, w miejscowości Weisenberg, miało morze w nocy wyrzucić jakiś statek na mieliznę. Blizszych szeregów narazie brak.

Gdańsk prowadzi ofensywę gospodarczą na Polskę.

Wedle danych, posiadanych przez Izbę Przemysłowo Handlową w Gdyni, przemysł gdański zaczyna przybierać na sile ekspansywnego rozwoju nie tylko na terenie Wolnego Miasta, lecz również i na terenie Polski.

Przemysł gdański rozpoczął akcję konkurencyjną i ta zaczyna się już dawać odczuwać naszemu przemysłowi. W tej chwili niewątpliwie już odczuwają akcję gdańską wytwórcy marynat i octów, wyrobów spożywczych (proszki do ciast, makarony i t. p.), cukiernicze, opakowań blaszanych i t. p.

Gdańsk ma możność prowadzenia tej akcji, zdobywającej nowe rynki zbytu, ponieważ obecne władze W. M. Gdańska zwróciły baczną uwagę na rozbudowę własnego przemysłu, dalej zostały wydane zarządzenia, dotyczące obrotu towarowego i dewizowego, stanowiące właściwie uprzywilejowanie wytwórczości gdańskiej, pod pozorami li tylko ochrony tej wytwórczości, wreszcie dewaluacja guldena gdańskiego umożliwia producentom gdańskim obniżenie kosztów własnych i kosztów produkcji oraz rzucenia towarów po cenie dumpingowej.

Może więc Gdańsk, wyzyskując skrzętnie swoje uprzywilejowane stanowisko, prowadzić z Polską na szeroką skalę akcję konkurencyjną. Rząd nasz winien znaleźć środki, by ekspansję tę ukroczyć.

Dlatego właśnie los z „Nadziei”?

Bo „Nadzieja” nigdy nie zawodzi! Bo w „Nadziei” padł 1.000.000 na Ne 129512. Bo „Nadzieja” w ciągu roku 1935 wypłaciła swym klientom 6.075.950 zł. Bo w „Nadziei” padają w każdej niemal klasie największe wygrane. Bo ty, siacem ludzi przyniosła „Nadzieja” szczęście i dobrobyt!

Dlatego właśnie los z „Nadziei”!

LWÓW, ULICA LEGJONÓW II, TEL. 265-40,
może zapewnić Ci spokojną przyszłość! Kup go bez-
zwłocznie, a fortuna Ci się uśmiechnie!
Ciagnienie już dnia 20 bm.
1/4 losu I. klasy
10 zł.

Z Instytutu Bałtyckiego.

Na posiedzeniu kuratorium i zarządu w Warszawie, po przyjęciu sprawozdań złożonych przez ks. prałata Mańkowskiego — w imieniu nieobecnego pomorskiego starosty krajowego Wincentego Łackiego oraz dyrektora J. Borowika i zatwierdzeniu preliminarza budżetowego na rok 1936, wywiązała się ożywiona dyskusja, podczas której przemawiał również wicepremier E. Kwiatkowski.

W dyskusji zwrócono zgodną uwagę na dotychczasowy bardzo duży dorobek naukowo-wydawniczy Instytutu, a następnie powzięto szereg uchwał, zmierzających do zapewnienia

Instytutowi takich podstaw finansowych, by mógł nietylko dalej prowadzić prace w zakresie zagadnień kulturalnych i gospodarczych Pomorza, ale nadto rozszerzyć je na dziedzinę problemów morskich i bałtyckich.

W dyskusji została wybrana komisja w składzie: prezes Banku Gospodarstwa Krajowego J. Koźmowski, prof. St. Pawłowski i dyr. J. Borowik, która ma opracować szczegółowy program działalności Instytutu w dziedzinie morskiej oraz zagadnień bałtyckich i przystosowania odpowiednio do zwiększonych zadań oddziału Instytutu w Gdyni.

Program ten zostanie przedłożony zainteresowanym ministerstwom.

Rzut historyczny prób oparcia się Polski o Bałtyk.

Budując Gdynię, nie po raz pierwszy Polska usiłuje uniezależnić się pod względem wolnego dostępu do morza.

Stefan Batory, gdy Gdańsk nie chciał się podporządkować interesom Rzeczypospolitej, zaczął rozbudowywać port w Elblągu, zamierzając osuszyć Leniwkę (Martwą Wisłę), by główne koryto Wisły skierować ku Elblągowi. Ruch handlowy skierował się na ten nowy port.

Zagrożony Gdańsk zwrócił się o pomoc do Danji. Przyszła eskadra duńska, Polska jej swej floty przeciwstawić nie mogła, Elbląg został zniszczony i zrabowany, dojscie do niego zasypane i już nigdy do większej roli on się nie podźwignął. Obecnie tylko często tam spotykane nazwiska polskie świadczą, że ongiś to miasto było w ścisłych stosunkach z Polską.

Dymitr Solikowski pisał po nieudanej próbie podporządkowania Gdańska interesom Rzeczypospolitej:

„W ciele człowieczem oko jest członek najważniejszy, ale najszlachetniejszy, tego, gdy niemasz człowiek wszystek stawa się niepotrzebnym balwanem. Tak i Korona, dawszy sobie skazić port gdański, to oko którym patrzy na wszystkie świat, nic ci innego będzie, jeno gburstwo (niewola), a oractwo cudze, a k'temu niedostatek o grosz (wówczas będzie). Widzimy teraz z jakim interesem (na jaki wysoki procent) pieniędzy (ludzie ledwo) dostawają, bo ówdzie się skaziło, gdzie były wrota majątności naszych (w Gdańsku), nic nie przybywa, a przed się na każdy rok jednako wozu wszystkich z Polski ubywa.....”

Później, za Króla Władysława IV, powstała myśl o stworzeniu portu na Helu.

W starym pamiętniku czytamy: „Tutaj (na Helu) Król zbudował port tak wielki, że dobrej obsady miasto w nim być może i nam urzędnikom swym place podzielił i chce, aby tam nowa Genua była. Jakoż hań bardzo dobry. Ale to miejsce bardzo gdańszczan boli i nie wiedzą, co z tem czynić, właśnie im jest jako ołtarz przeciw ołtarzowi.”

Lecz szybko się zorientowali, co z tem czynić należy.

„Po stronie Gdańska opowiedział się Król Duński i wysłał swoją flotę na pomoc, która w nocy 1/2 grudnia 1637 napadła na cztery okręty królewskie i dwa zajęła (z dwóch pozostałych jeden uratował się ucieczką, drugi zaś zginął), — przez co wszystkim statkom cudzoziemskim otworzyła port Gdański.”

Współczesny pamiętnikarz zapisał: „coż mogły dokazać polskie kopje na morzu w braku okrętów”.

„Gdańszczanie poprzestali na tem, że dla rozpodogdzenia Króla dali mu na od-czepne pewne sumy pieniędzy, a Danja zwróciła dwa okręty królewskie.”

Tam, gdzie nowa Genua być miała, widzimy dziś tylko wydmy piaszczyste, a morze i stare sosny śpiwają smętną pieśń o niedoszłych planach tych Polaków, którzy lepiej od innych rozumieli, że tylko kontakt bezpośredni z życiodajnym morzem może zapewnić niezawisłość Państwa i rozwój gospodarczy narodu.

Państwo Polskie, bez oparcia o morze, nie znalazłszy w sobie dość sił i woli, aby stanąć mocno nad morzem, przestało istnieć.

Po pierwszym rozbiórce, Polska, zupełnie od morza odcięta, próbuje jeszcze stworzyć port na małym skrawku jeszcze pozostałego wybrzeża w Połdże. Lecz Państwo jest już za słabe, aby przeciwstawić się wrogim jej wówczas siłom i ta inicjatywa upada. Natomiast w końcu w XVIII Prusy zaczęły budować kanał Bydgoski, który miał skierować handel polski, który szedł dotąd Wisłą na Gdańsk — na porty niemieckie.

Jeszcze raz, już za Królestwa Kongresowego, Polska chce otworzyć sobie drogę do morza. Rozpoczęto budowę kanałów, mających połączyć Polskę z portem Windawą. Lecz interwencja Prus spowodowała zaniechanie budowy. Jeszcze niedawno żyli ludzie, którzy widzieli porzucone materiały, zwiezione dla budowy tego kanału. Prawdopodobnie obecnie z tych kamieni nie pozostało i śladu.

Przeszło sto lat.

I znowu przyszli Polacy nad morze, i znowu zaczęli budować swój port, który ma uniezależnić ich kraj i położyć podwaliny pod dobrobyt narodu.

Niech nauki przeszłości nam będą wskazówką, jak postępować i co czynić należy, aby naszą Gdynię zachować dla wielu pokoleń polskich, — i nie dopuścić do tego, aby jakiegokolwiek wpływy uboczne mogły wpłynąć na zahamowanie rozwoju tego jedynego na terytorjum Polski portu.

Od zrozumienia przez społeczeństwo polskie istoty odwiecznej walki Polski o morze, od ustosunkowania się do problemu portu w Gdyni zależy dalszy ciąg naszej historii.

Juljan Rummel.

Kronika poznańska.

Cztery akademje morskie. W ub. niedzielę na terenie Poznania urządzono aż cztery akademje morskie: w halach reprezentacyjnych Targów Poznańskich staraniem korporacji akademickich, w auli Uniwersytetu Poznańskiego staraniem Akademickiego Związku Morskiego oraz Ligi Morskiej i Kolonjalnej, w kinie „Metropolis” — drużyna harcerek „Wilków Morskich” i w auli gimn. Paderewskiego — Robotniczy Instytut Oświaty i Kultury. Wszędzie publiczności pełno. Dwie akademje kończyły się odegraniem „Pierwszej brygady”, dalsze dwie „Rotą”. Po akademji, urządzonej przez korporację akademickie, doszło do zajść. Studenti usiłowali urządzić demonstracyjną pochód antyżydowski, do czego policja nie dopuściła. Aresztowano kilka osób.

Prezesem Akcji Katolickiej archidiecezji gnieźnieńsko-poznańskiej mianowany został naczelnik wydziału prok. gen. w Poznaniu p. dr. Jan Paruszewski — w miejsce p. br. Bnińskiego.

Nieprawna licytacja parceli w Krakowie. Przed rokiem 1914 obywatelka Poznania śp. Aniela Twardowska, która zamordowana została przed pięciu laty w mieszkaniu swoim przy ul. Podgórznej, zakupiła w Krakowie parcelę. Parcela ta, jak zresztą cały majątek śp. Anieli Twardowskiej, zgodnie z jej ostatnią wolą, stanowi osobną fundację kościelną na rzecz zubożalej inteligencji. Obecnie podczas stwierdzania majątku, władze kościelne natrafiły na ślad parceli w Krakowie. Okazało się jednak, że parcela została kilka dni temu na licytacji jako własność imienniczką poznańską, niej. Anieli Twardowskiej sprzedana za cenę 28.000 zł. Na parceli tej wznoszą się nawet czteropiętrowe budynki mieszkalne, które na żądanie fundacji musiałyby ulec rozbiórce. Sądzić jednak należy, że zarząd fundacji zadowolił się odpowiednim odszkodowaniem pieniężnym.

Na rocznym walnym zebraniu Stow. Urzędników Pozn. Samorządu Wojewódzkiego w Poznaniu przewodniczył p. radca Józef Mencil z Bydgoszczy. Nowy zarząd przedstawia się następująco: A. Mafecki - prezes, J. Zgórecki i A. Sabajak - wiceprezesi, Jakubowski - sekretarz, St. Mencil, L. Olszewski, St. Krzyżaniak, St. Pyliński, H. Plenderówna, A. Zychski, A. Bartkowiak, dr. Bielawski, A. Bergner, St. Werc i L. Krzyżaniakówna - członkowie zarządu. M. in. uchwalono rezolucję, w której przesłano urzędnicę Pozn. Sam. Woj. domagając się od sejmku, by nowe ustawy nie pogorszyły lotyczasowego stanu prawnego.

Zatwierdzenie wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. Sąd Apelacyjny w Poznaniu zatwierdził wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy, na podstawie którego skazano za dokonanie napadu bandyckiego na mieszkanie gosp. Züllera w Jurancach (pow. Inowrocław): Maksymiliana Kurka na dożywotnie więzienie, Józefa Radkiewicza na 15 lat więzienia, Millera na 12 lat więzienia oraz Stachowicza na 3 lata więzienia.

Już nawet do tego doszli... Do składnicy węgla p. Fr. Dzieciołowskiego przy Górnej Wilczce 33 przybyło kilku osobników, którzy zaproponowali mu kupno węgla, pochodzącego z tradzieży. P. Dzieciołowski odmówił. Wtedy złodzieje zaczęli ładować węgiel p. Dzieciołowskiego do worków. Gdy p. Dz. się temu przeciwiał, złodzieje rzucili się na niego i poranili go ciężko nożami. Oficje krawiarskiego p. Dz. przewieziono do szpitala. Jako napastników policja aresztowała: 20-letniego Fr. Grzeskowiaka i jego rówieśnika Wacława Pisarka.



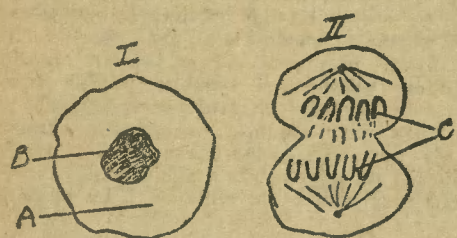
Z teki K! Aesculapia — Poznań.

Chłopiec czy dziewczyna?

Już od najdawniejszych czasów ludzkość wpływa ostatecznie na kształtowanie się płci. Do wyprowadzenia takiego wniosku upoważniają badania niemieckiego uczonego Mendla. Orzekł on, że w dziedziczeniu cech, główną rolę odgrywa jądro komórkowe, a mianowicie chromosomy. Chromosomy powstają przy podziale komórki z siateczki protoplazmatycznej. Ilość ich u człowieka wynosi 48. Chromosomy te nie są jednakowej wielkości. Mężczyzna posiada 23 chromosomy jednakowe i jeden chromosom „Y” różny. W ustroju kobiety mamy więc 48 chromosomów, w męskim 47 + Y. Następuje potem podział redukcyjny, tak że u kobiety otrzymujemy dwa jajka, z których każde ma po 24 chromosomy, u mężczyzny dwie komórki, z których jedna zawiera 24 chromosomy, druga zaś 23 + Y. Przy zapłodnieniu więc w przypadku połączenia się plemnika o 24 chromosomach z jajem również o 24 chromosomach otrzymujemy płeć żeńską, przy połączeniu zaś plemnika o 23 + Y chromosomach z jajem o 24 chromosomach, organizm męski. Te badania potwierdził znakomity badacz amerykański laureat Nobla prof. T. H. Morgan wykładowca genetyki na uniwersytecie Passadena w Kalifornii.

Ciekawe zjawisko zaobserwowano po wojnach. Rodziło się wtedy zawsze więcej chłopców niż dziewcząt. Ten fakt, występujący z ograniczeniem żywności, świadczący o osłabieniu ustroju męskiego, został stwierdzony doświadczalnie na zwierzętach.

W najdawniejszych czasach, wielką rolę w przepowiadaniu płci odgrywali wróżbici. Zwłaszcza Egipcjanie zajmowali się rozpoznawaniem ciąży i przepowiadaniem płci. Papyrus herolinensis, o którym w swojej monografii wspomina znakomity badacz Aschheim, zawiera ciekawy usterk traktujący o poznawaniu ciąży i płci. Czytamy wyraźnie: „do dwóch naczyń z ziemią wkładano ziarna zboża i jęczmienia. Kobieta, co do której przypuszczano, że jest w ciąży, oddawała codziennie mocz do tych dwóch naczyń. Jeżeli ziarna rozwijały się jedna-



I. Pojedyncza komórka ustroju w stanie spokoju (b. silnie powiększenie, rysunek szematyczny). A — protoplazma, B — jądro komórki. II. komórka w okresie podziału. C — chromosomy, które powstają z jądra komórki (szemat.).

kowo — kobieta była w ciąży, jeżeli ziarna wogóle się nie rozwijały — ciąży nie było. Dla przeprowadzenia zaś płci badano wpływ moczu na każde z ziaren oddzielnie. „Jeżeli kielkował jęczmień — urodził się chłopiec, — jeżeli zaś zboże — dziewczynka”. Problemem tym zajmowali się również żydzi. W Talmudzie znajdujemy wskazówki, omawiające sposoby postępowania, dla urodzenia według woli chłopca lub dziewczynki.

Z czasem kwestją tą oprócz wróżbitów i osób bezpośrednio zainteresowanych zaczęli się zajmować uczeni. W tej kwestji wypowiedział się już Hippokrates, który pierwszy pisał o fizjologii zapłodnienia, dalej Empedokles, w dziełach którego spotykamy ciekawą wzmiankę: „życie wewnątrz macierzyne chłopców jest krótsze niż dziewcząt”. Te same myśli rozwija Galen, który pisze tak: „wszyscy badacze, nie tylko Hippokrates, twierdzą, że chłopcy tworzą się i kształtują w czasie krótszym, niż dziewczynki”. Według zaś Anaksagorasa zarodek rozwija się z nasienia męskiego, przyczem chłopcy powstają z produktów prawego jądra, dziewczęta zaś z lewego. Pogląd nawskroś błędny, który utrzymywał się przez wiele wieków, dopóki nie przekonano się, że po wycięciu jednostronnemu jądra lub jajnika rodzą się mimo to dzieci płci obojga. Poglądy te, aczkolwiek naiwne, świadczą przecież o tem, że zagadnienie to, jako dość ważne, zaprzętało umysły ludzi.

Kwestją tą później przestano się interesować, gdyż biologowie zagadnienie to uważali za wielką tajemnicę przyrody. Dopiero od połowy ubiegłego stulecia, z rozwojem nauk biologicznych, zaczęto się znowu interesować tem zagadnieniem. Pierwsi badacze pochodzenia płci starali się przypisywać zjawisko różnicy płci, czynnikowi drugorzędnemu. Przypuszczali oni, że rodziciel starszy narzuca swą płć. Postawili także hipotezę zwaną „prawem Lynta” mówiącą, że silniejszy z rodziców przyczynia się do urodzenia płci przeciwnej, wreszcie, że kobiety rodzące po raz pierwszy w starszym wieku, rodzą przeważnie chłopców. Z dnia na dzień powstawało coraz więcej teorii, które przecieły nie wytrzymały krytyki innych badaczy. Kwestję tą uważano prawie za rozwiązana, gdy w roku 1912 pojawiła się praca prof. Abderhaldena. Wprowadził on tak zwany „odczyn Abderhaldena”, pozwalający rozpoznawać ciążę. Zdawało się więc, że zapomocą tego odczynu będzie można określić płć mającego się narodzić dziecka. Prace jednak badaczy Silheima i Hirscha wykazały, że odczyn ten jest niepewny, a odsetek trafnych rozpoznawań waha się między 11—100%.

Według stanu dzisiejszej wiedzy biologicznej wiemy, że powstawanie płci zależy od wielu czynników. Determinizm płciowy zależy zdaje się głównie od czynności jąder komórkowych, od metabolizmu jajka w postaci tkwiących w nich soków oraz dziedziczności płciowej związanej z chromosomami. Jeden z tych czynników przeważa i

Zaobserwowano, że w stadach jeleni, gdzie mało jest samców, rodzą się z powodu wyczerpania samczego, przeważnie samce. Również ciekawe są doświadczenia Picteta na motylach. Otóż motyle, źle żywione, w pierwszym pokoleniu rodzą 50% samców, w drugim zaś aż 65%. Przy karmieniu dostatecznym, otrzymał on wynik przeciwny na korzyść samiczek.

Inni autorzy twierdzą, że wpływ na rozdzielenie płci posiada chemizm pochwy. Wydzielina pochwy może mieć rozmaite odczyny i kwaśny i zasadowy. Plemniki lepiej żyją w środowisku zasadowym. I rzeczywiście doświadczenia na zwierzętach wykazały, że po przepłókaniu pochwy płynem zasadowym zwierzęta zachodziły w ciążę, przyczem rodziły się same samce.

Dzisiaj rozpoznawanie ciąży w pierwszej jej połowie opieramy na objawach prawdopodobnych (zatrzymanie miesiączki, zmiany w częściach rodnych, zaharwienie linii środkowej brzucha i obwódki brodawek sutkowych, próba ciążowa Zondecka-Aschheima i domyślnych, powiększenie brzucha, ślinotok, nudzenie, wymioty, pociąg do pewnych pokarmów).

Reasumując powyższe, stwierdziliśmy musimy, że zagadnienie przepowiadania płci dziecka jest niezmiernie zawile. Brak bowiem zgodności u autorów co do tej kwestji. Rzucona przez Zondekę myśl, jakoby powstawanie płci jedynie dało się określić na podstawie działania hormonów, znajduje uzasadnienie w pracach wielu autorów. Inni twierdzą, że determinizm płci zależy od wydzieliny pochwy, dostatecznego lub upośledzonego odżywiania, od funkcji układu wegetatywnego. Kto z nich ostatecznie ma rację, to kwestja jeszcze nierozstrzygnięta. Może badania dzisiejsze wkrótce znajdą odpowiedź na kwestję, która już od wieków absorbowała ludzi.

R. N.

Higiena pracy... matką wynalazków!

Konieczność ochrony zdrowia robotników zmusza niekiedy przemysł do szukania nowych metod produkcji, które okazują się potem pod względem technicznym i gospodarczym lepsze, niż metody dawne, szkodliwe dla zdrowia. Oto przykład, którego dostarcza jedno z pism niemieckich, poświęcone higienie i bezpieczeństwu pracy.

Przemysł cynkowania blachy i drutu posługiwał się dawną metodą bajcowania żelaza i stał w silnych kwasach nieorganicznych, przed samem cynkowaniem. Bajcowanie to miało na celu dokładne oczyszczenie powierzchni metalu.

Bajcowanie przeprowadza się w dużych kadziach. W czasie tego procesu uwalniają się drobne pęcherzyki gazu, które unoszą się w powietrzu i poryjają cząsteczki kwasów. Powietrze w bajcowniach przesycone jest delikatną mgłą kwasów, która działa bardzo gwałtownie na drogi oddechowe robotników. Trzeba długiego okresu pracy, aby człowiek przyzwyczał się jako tako znośić duszące opary kwasów.

Inżynier austriacki Oskar Ungersböck

opracował nowy sposób bajcowania blachy i drutu, pozwalający uniknąć tworzenia się trujących mgieł. Polega on na tem, że bajcowanie przeprowadza się w słabo zakwaszonej kąpieli, przez którą przepuszcza się prąd elektryczny. Następuje szybkie oczyszczenie się żelaza na biegunie dodatnim.

A teraz korzyści, które przynosi ta nowa metoda: po pierwsze bajcowanie odbywa się daleko szybciej, niż dawniej, a więc uzyskuje się dużą oszczędność czasu; po drugie kwas do bajcowania nie zużywa się zupełnie, podczas gdy przy dawnej metodzie zużywały się duże ilości stężonych kwasów, co podrażało znacznie koszty produkcji; po trzecie w czasie procesu elektrycznego bajcowania wydziela się w czystej postaci, na biegunie ujemnym, żelazo, które zostało rozpuszczone przez kwas. Jest to dodatkowa premia, bardzo wartościowa, której nie dawała dawna metoda bajcowania. No i czwarta korzyść: nie tworzą się trujące mgły i opary, robotnicy nie są narażeni na utratę zdrowia.

Nowa metoda nie wymaga żadnych

skomplikowanych urządzeń. Konieczne inwestycje zwracają się same przez się w krótkim czasie. Warto, żeby tą nową metodą zainteresował się polski przemysł cynkowniczy.

Badanie zmęczenia.

W Instytucie Fizjologii Uniwersytetu w Zagrzebiu stwierdzono, że u człowieka pod wpływem zmęczenia zmniejsza się pole widzenia, t. zn., że człowiek obejmuje wzrokiem mniejszą przestrzeń. Na tej podstawie zbudowano nowy aparat, którym będzie można szybko zmierzyć zmęczenie robotnika. Aparat nosi nazwę „kamatometr”.

Niezwykła operacja kosmetyczna.

W lecznicy miejskiej m. Denver dokonano niezwyklej operacji kosmetycznej. Podczas wycieczki autem mrs. Leona Ford, 36-letnia dama, uległa wypadkowi: auto zarzuciło i mrs. Ford uderzyła się tak gwałtownie i mocno o kant przedniej szyby, iż ten odciał jej, jak nożem, kawał nosa.

Zemdloną i nieprzytomną z bólu przewieziono ranną do lecznicy, skąd lekarz naczelny polecił wysłać natychmiast na miejsce wypadku wóz sanitarny z poleceniem odszukania odciętego kawałka nosa. Po godzinnych prawie poszukiwaniach odnaleziono nos mrs. Ford; operacja udała się całkowicie, odcięta i przyszyta zpowrotem część nosa zrosła się z całością tak dobrze, iż oprócz waziatki blizny niema żadnego śladu po nieszczęsnym wypadku.

Połogi bez bólów.

W moskiewskim towarzystwie naukowym odbył się ostatnio odczyt uczonego ginekologa sowieckiego prof. K. Skarabańskiego z Leningradu na temat „porodów bez bólów”.

Prelegent opowiedział o doniosłych rezultatach, jakie osiągnął w dziedzinie eliminowania bólów porodowych w klinice swej w Leningradzie, gdzie jakoby rodziło już bez bólu około 720 matek.

Prof. Skarabański osiąga silne ograniczenie, a nawet prawie całkowitą eliminację bólów przy porodach za pomocą specjalnego urządzenia swojej kliniki, upodobniającego ją do prywatnych miłych pokojów, rozproszonego światła oraz muzyki.

System ten jakoby stosowany jest z powodzeniem w moskiewskim szpitalu położniczym im. Nogina.

Odpowiedzi redakcji

H. E. B. Bydgoszcz. Lek przed badaniem lekarskiem niczem nie uzasadniony. Lekarz panu krzywdy nie uczyni, odwrotnie, tylko dobrze doradzi. Długotrwałe zaniechywanie choroby i leczenia, wytwarza u Sz. Pana objawy neurasteniczne, t. j. właśnie te zjawiska, które Pan opisuje. Dalsze zaniechanie może tylko te zjawiska wzmacniać i doprowadzić do jeszcze poważniejszych zaburzeń nerwowych. Jedyna rada — to udać się do lekarza i, przy jego pomocy, pozbyć się dręczącej Pana choroby.

DR. A. RZAŚNICKI (Warszawa).

Próchnica zębów i jej zwalczanie.

Do niedawna utrzymywał się pogląd, że próchnicę zębów powodują znajdujące się w jamie ustnej drobnoustroje, w szczególności zaś bacillus acidophilus. Za tem przemawiał fakt, że u osób posiadających spróchniałe zęby, bakterje te znajdowano w 98 proc. przypadków, podczas gdy u osób ze zdrowymi zębami obecność ich wykrywano zaledwie jeden raz na 184 przypadki badane. Na podstawie tych spostrzeżeń można było przypuszczać, że systematyczne stosowanie środków odkazających jamę ustną, uniemożliwiających egzystencję wspomnianym bakterjom, powinno całkowicie chronić zęby przed próchnieniem.

Badania Buntinga, dotyczące próchnicy zębów u dzieci, każą zrewidować pogląd dotychczasowy na tę sprawę. Okazało się bowiem, że największe znaczenie profilaktyczne przypisać należy rodzajowi pożywienia. Najlepiej chroni zęby przed zepsuciem pożywienie składające się z jarzyn i owoców.

Bunting podzielił pewną ilość dzieci na grupy, które obserwował w ciągu roku. Poszczególne grupy pozostawały w czasie obserwacji w odmiennych warunkach mieszkaniowych i były odżywiane rozmaicie. U wszystkich jednak skrupulatnie przestrzegano higieny jamy ustnej.

Wyniki otrzymane po roku były zdumiewające.

W grupie dzieci, która była racjonalnie żywiona, próchnicę zębów stwierdzono zaledwie w 5 proc. przypadków. W innych grupach odsetek ten był dziesięć razy większy. Nie ulega wątpliwości, że próchnienie zębów, jako skutek odwiepania kości, pozostaje w ścisłym związku o ogólną przemianą wapniową organizmu i jest zależne od sposobu odżywiania dziecka.

Dawanie dzieciom pożywienia bogatego w witaminy, zwłaszcza w witaminę D, również zapobiega powstawaniu próchnicy. Zastępczo można stosować gotowe preparaty naświetlanej ergosteryny, jak Vitavit, Vigantol lub Sterogyl, oczywiście jednak ściśle według wskazówek lekarza.

Niedostateczna ilość witamin w organizmie wpływa ujemnie na jego gospodarkę wapniową. Czynniki bakteryjne, którego znaczenia przy pomocy próchnicy zębów nie należy całkowicie negować, odgrywa rolę drugorzędną. Działają one wtedy jedynie, kiedy znajdują dla siebie odpowiednią podłoże. Dlatego też, obok racjonalnego odżywiania, nie wolno zaniedbywać mechanicznego, zapomocą szczotki, proszku i wody, oczyszczania zębów i stosowania środków odkazających.

W pewnych okolicach globu ziemskiego istnieją warunki wpływające na to, że u ludności tubylczej nie stwierdza się zupełnie próchnicy zębów. Do takich szczęśliwych okolic należą obszary podbiegunowe i tropikalne. Może się wydawać dziwnem, że obszary tak, zdawałoby się różne — jedne chłodne, drugie gorące — oddziałują na organizm podobnie. Dzieje się tak dlatego, że posiadają one jedną wspólną cechę, a mianowicie promienie słoneczne na tych obszarach mają działanie bardzo silne, zwłaszcza promienie ponadfioletkowe, powodujące zamianę ergosterynu na witaminę D. Dla każdego jest zrozumiałe, że owoce i jarzyny w krajach gorących mogą być silnie naświetlane, ale nie wszyscy wiedzą o tem, że w krajach polarnych śnieg i lód, które silnie odbijają promienie słoneczne, w znacznym stopniu potęgują ich działanie.

Zostało stwierdzone, że Eskimosi i mu-

rzyni posiadają najzdrowsze i najmocniejsze zęby. Ciekawe, że murzyni, przeniesieni do europejskiego klimatu, pozbawieni naturalnych warunków swej słonecznej ojczyzny, łatwiej ulegają próchnicy zębów.

Jakie praktyczne wnioski możemy wysunąć w celu zwalczania próchnicy zębów u dzieci?

1. Nie odłączać za wcześnie niemowląt od piersi matczynej, ponieważ pokarm naturalny zawiera dużo potrzebnych witamin.

2. Ograniczyć u dzieci spożycie chleba. Dawać dużo mleka, tłuszczu, ryb, owoców i jarzyn.

3. W zimie dawać im picia tran, a w miarę potrzeby i wskazań lekarskich, stosować preparaty witaminowe.

4. Dbać o to, by organizm dziecka miał zagwarantowany dostateczny dowód wapnia (niekiedy zachodzi konieczność stosowania preparatów leczniczych). Należy również uwzględnić fluor, wchodzący w skład szkliwa zębów, zawarty w otrębach. Polecenia godny jest chleb razowy i Grahama.

5. Płókać usta środkiem odkazającym (eliksiry), po uprzednim mechanicznym oczyszczeniu zębów mierznie twardą szczoteczką. Poruszać szczotką należy głównie z góry na dół, ponieważ w ten sposób najłatwiej usuwa się resztki pokarmów uwiecznione pomiędzy zębami, a jednocześnie masuje się dziąsła, co wywołuje ich lepsze ukrwienie. Dobrze jest posługiwać się przy myciu zębów proszkiem kredowym zmieszonym z sodą oczyszczoną, w stosunku 2:1.

6. Dbać o dokładne żucie. Skórka chleba i surowe jabłka przy gryzieniu doskonale czyszczą zęby i jednocześnie je wzmacniają. Zwyczaj żucia gumy, rozpowszechniony w Ameryce, z punktu widzenia higieny szczęk i masażu dziąseł, jest usprawiedliwiony.

Za dział ten odpowiada dr Stefan świętecki w Bydgoszczy.

Kronika

Bydgoszcz, dnia 12 lutego 1936 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Siedmiu św. Zał. Zr. Serw.
Jutro: Grzegorza II, Feliksa IV.
Wschód słońca: 7,24.
Zachód słońca: 17,5.

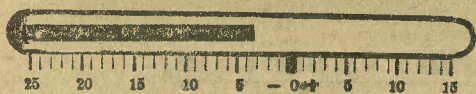
Stan pogody.

OPADY ŚNIEŻNE A PÓZNIJ ODWILŻ.

Wczoraj zmiana wiatrów północnych na zachodzie spowodowała wzrost temperatury w północnej połowie kraju. O godz. 14 termometr wskazywał: —4 st. w Gdyni, —6 w Poznaniu, —7 w Warszawie, —8 w Wilnie, —9 w Łodzi, —10 w Pińsku, —11 w Katowicach i Krakowie, —13 w Zaleszczykach, —16 we Lwowie. Dziś rano w Bydgoszczy umiarkowany mróz przy zachmurzonym niebie. Ziemia pokryta jest grubą warstwą śniegu. Przewidywany przebieg pogody: Przeważnie pochmurno z opadami śnieżnymi. Wzrost temperatury, aż do odwilży na północy.



Termometr wskazywał dziś rano



DYŻURY NOCNE APTEK od 10—16 II, 1936 r.

- 1) Apteka przy Bielawach, Gańska 91, telefon nr. 1467.
- 2) Apteka pod Łabędziem, ul. Gdańska 5, telefon nr. 3204.
- 3) Apteka Staromiejska, ul. Długa nr. 39, telefon nr. 3300.

Telefon Pogotowia Ratunkowego 2615.

— **MUZEUW MIEJSKIE** otwarte codziennie od 9 do 16, w niedziele i święta od 11 do 14.

Obecnie w Muzeum wystawa „Związku Zawodowych Plastyków Wielkopolsko-Pomorskich”.

KSIĘGARNIA BRACI BAŻANSKICH, ul. Gdańska 17, wypożycza wszystkie nowości beletrystyczne na warunkach niezwykle przystępnych. Ołbrzymi wybór dzieł najpoczytniejszych autorów. Co tydzień dołącza się kilkadziesiąt nowych powieści.

— **„LEKTURA”, wypożyczalnia książek przy ul. Gdańskiej 54**, posiada największy wybór beletrystyki ostatniej doby. Wypożycza książki również na prowincję.

Z TEATRU MIEJSKIEGO.

Dziś, w środę **„GEJZA”,** przepiękna operetka Jonesa z p. Szreterówną w roli tytułowej.

W czwartek **„PIĘKNA RIZETA”,** niezmiernie melodyjna operetka L. Falla, pod kierunkiem muzycznym kapelmistrza J. Silicha i w opracowaniu reżyserskim M. Dowmuntą.

W przygotowaniu **„ORFEUSZ W PIEKLE”** Offenbacha, w dziele dramatu zaś **„BALLADYNA”** J. Słowackiego.

CALE MIASTO MÓWIO ORDONCE I SYMIE. Wszystkie rozrywki, uciechy i atrakcje artystyczne znikają poprostu wobec przyjazdu do naszego miasta Hanki Ordonówny i Igo Szyma. Kolosalny talent aktorski w połączeniu z niespotykanym u nikogo prócz niej — darem naśladownictwa sprawia, że gdy Ordonówna odtwarza swój świadomość teatralności. Tym razem wybrała się w tournée po Polsce z godnym partnerem, a najslawniejszym obecnie i wybitnie utalentowanym amantem sceny i ekranu Igo Szymem. To też wszystkie rozmowy w domach, kinach, kawiarniach i t. p. toczą się tylko o tym występie, który odbędzie się w piątek, dnia 14 bm. o godz. 20-ej w Teatrze Miejskim. Pozostałe bilety w kasie teatru.

— **Stowarzyszenie Reemigrantów z Francji** zaprasza swoich członków na zebranie w czwartek 13 bm. o godz. 3 po południu w lokalu p. Mellerowej („Trzeci Maj”) przy Placu Piastowskim. Uprasza się o liczny udział. Nadeszły ważne wiadomości ze Związku Reemigrantów z Poznania.

Uchwała Zjedn. drobnych kupców w Bydgoszczy.

Dnia 9 lutego odbyło się plenarne zebranie Polskiego Zjednoczenia drobnych kupców w Bydgoszczy, na którym uchwalono jednogłośnie **bojkot żydowskiego pisma „Ekspress Ilustrowany”,** wychodzącego w Łodzi.

Ponieważ nie wszyscy członkowie byli obecni na zebraniu, przeto do bezwzględnego zastosowania się do powyższej uchwały wszystkich członków wzywa Zarząd:

Cholewa, prezes.

Getka, sekretarz. A. Staniszewski, skarż.

Kurs obrony przeciwgazowej dla kobiet.

Zarząd obwodu miejskiego L. O. P. P. zawiadamia, że zapowiadane szkolenie kobiet do obrony przeciwlotniczo-gazowej rozpoczęte zostanie 18. bm. Zajęcia odbywać się będą w schronie przeciwgazowym przy ul. Konarskiego nr. 5-7.

Wobec dużej ilości zgłoszeń na kursy t. p. I. gaz zarząd obwodu miejskiego LOPP. podzielił zgłoszone panie na dwie grupy, dla których uruchomione zostaną dwa równoległe kursy oplg.

Każda ze zgłoszonych pań otrzyma pisemne zawiadomienie odnośnie przydziału do grupy, terminu przybycia na kurs oraz dni i godzin, przewidzianych na zajęcia w danym tygodniu.

Autobusy turystyczne P. K. P.

W najbliższym czasie na wszystkich liniach Komunikacji Samochodowej P. K. P. o charakterze turystycznym ukażą się autokary specjalnie przystosowane do odbywania wycieczek. Wozy te posiadają otwierany dach, szyby w stałych częściach dachu oraz duże okna boczne, przyczem części międzyokienne, nieprzeznaczają się do otwierania.

Urządzenia te pozwalają pasażerom oglądać krajobraz podczas jazdy, podobnie jak z otwartego samochodu, co ma duże znaczenie w górach, przyczem pasażerowie są osłonięci od wiatru i przeciągów. Konstrukcja dachu jest tego rodzaju, że umożliwia zamknięcie lub otwarcie całkowite lub częściowe wozu w przeciągu minuty.

Napęd autokarów specjalnie przystosowano

pierwsza papka dziecka



FOSFATYNA FALIERA

Ostrzeżenie przed złodziejami kościelnymi i zawodowymi kasiarzami.

Z uwagi na to, że na skutek amnestji zostało szereg złodziei kościelnych i zawodowych kasiarzy zwolnionych z więzienia, należy się spodziewać wznowienia ich działalności przestępczej w kierunku okradania skarbców kościelnych i prywatnych kas ogniotrwałych. Zapoczątkowanie spodziewanych kradzieży kościelnych nastąpiło już przez okradzenie kościoła w Swarzewie, pow. morski, gdzie skradziono różne wota i inne cenne pamiątkowe sprzęty kościelne.

Wojewódzki Urząd Śledczy w Toruniu, mając na uwadze, że tylko ścisła współpraca społeczeństwa z policją może należycie zapewnić bezpieczeństwo mienia publicznego i prywatnego — gdyż policja sama nie jest w stanie dopilnować każdego kościoła i mienia poszczególnego obywatela — ostrzega tą drogą wszystkie parafie i właścicieli kas ogniotrwałych i równocześnie wzywa do należytego zabezpieczenia swego mienia.

Uprasza się o przedruk niniejszego w piśmiech prowincjonalnych.

Obstrukcja, zle funkcje trawienia, rozkład i fermentacja w jelitach, nadkwaśność soku żołądkowego, nieczysta cera na twarzy, piersiach i plecach, czyraki, katary błony śluzowej, ust, przemijają prędko przy użyciu naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa.

— **Caritas dziękuje.** Na „tanią kuchnię Caritas” złożyli pp.: Häusler 10 kg makaronu włosk., Bracia Schulz 5 kg cielęciny, Bociek 5 kg mięsa, Achelt 7 kg wołowiny, Chwałkowski 5 kg mięsa, Kuklińska 25 kg mąki, Konarzewska 17½ kg fasoli, f a Grey od nieznanego klienta 38 chlebów, 11 D. A. K. 500 kg kartofli, 100 kg fasoli, Centrum Wyzkol. Lot. 500 kg kartofli, 100 kg fasoli, f a Bacon Eksport 250 kg mięsa. Wszystkim szlachetnym ofiarodawcom składamy imieniem biednych jak najserdeczniejsze „Bóg zapłać”. B. O. „Caritas”, ul. Cieszkowskiego 6. Tel. 22-92.

— **„Caritas” dziękuje.** Na „tanią kuchnię” złożyli: Bacon-Export Gniezno 6 ctr. mięsa, firma Häusler 10 kg makaronu, Bracia Schulz 5, Bociek 5, Achelt 7 i Chwałkowski 5 kg mięsa, p. Kuklińska 25 kg mąki, p. Konarzewska 17½ kg fasoli, firma Grey od nieznanego klienta 38 chlebów, 11 D. A. K. 500 kg kartofli i 100 kg fasoli, Centrum Wyzkolenia Lotników 500 kg kartofli i 100 kg fasoli. Wszystkim szlachetnym ofiarodawcom składamy imieniem biednych jak najserdeczniejsze „Bóg zapłać”.

— **Uwaga, harcerze!** Dziś, w środę, dnia 12 lutego o godz. 19 rozpoczyna się teoretyczny kurs szybowcowy w auli Liceum Handlowego przy ul. Król. Jadwigi 25. Zapisy przyjmuje się jeszcze w komendzie hufca (ul. Libelta 5) oraz na pół godziny przed rozpoczęciem kursu. Opłata za kurs jest bardzo niska. Wykłady odbywać się będą w poniedziałki, środy i piątki. Kurs potrwa około 3 tygodni.

— **Przed ciągnięciem każdej nowej loterii** dekoruje w sposób pomysłowy swoją wystawę kolektura Loterii Państw. K. Rzanny, Bydgoszcz, Gdańska 25, tel. 33-32. Wystawę tę warto zobaczyć, a przy okazji kupić los. Ciąganie już za kilka dni.

— **Polski Biały Krzyż** urządza w dniu 15 lutego wieczór towarzyski w salce Kasyna Oficerskiego 62 p. p. Wstęp za zaproszeniami, 2499)

Cech Fryzjerski w Bydgoszczy

za opodatkowaniem żyłek.

Dziesiąty rok prezesury p. M. Żewickiego.

(n) Zręczna reklama fabrykantów żyłek (nożyków do golenia) wzmówiła światu, że „prawdziwy dżentelmen goli się sam...” Początkowo aparaty do golenia kosztowały pięć dolarów, obecnie nabyć je można za marną złotówkę a nożyki już za „jedne” dziesięć groszy. Konkurencja żyłek tak dotkliwie dała się zawodowym golibrodem we znaki, że gdyby nie raz poraz prace „włosowe” i różne zabiegi kosmetyczne — wiele zakładów upiększających można by śmiało zlikwidować a pracownikom wystąpiłoby wsparcie do Funduszu Bezrobocia. Zrozumiała więc jest rzecza, że związki zawodowe bronią się przed coraz groźniejszą konkurencją. W ślad za uchwałami Warszawy i cechu poznańskiego — powzięło również walne zebranie mistrzów fryzjerskich w Bydgoszczy uchwałę **zwrócenia się do rządu z propozycją opodatkowania nożyków i aparatów do golenia**, ponieważ, kto chce sobie zasłużyć na miano prawdziwego „dżentelmena” powinien rzemieślnikowi dać uczciwy zarobek: golić się co drugi dzień, buty zamawiać u szewca a ubrania na miarę — u krawca. Rząd zamiast podnosić takse kart rowerowych wdzięczniejsze znałby źródło dochodu w składach żyłek.

O tem mówiono na zebraniu Pp. fryzjerów.

Marszałkiem tego zebrania był p. Ronowicz. Wśród uczestników, których starszy cech p. Żewicki powitał niech nam będzie wolno wymienić honorowego członka cechu p. Kaschika i prezesa związku pomocników fryzjerskich p. Kaczmarka.

Ponieważ było to doroczne zebranie sprawozdawcze, zatwierdzono stare rachunki, uchwalono budżet na rok bieżący i dokonano wyborów uzupełniających zarządu. Starszym cechu dziesiąty rok zrzędu wybrany został jednogłośnie p. Maksymilian Żewicki, oprócz tego drogą wyborów powołano do zarządu pp. Formanowskiego, Bonieckiego, Woźniaka i Winiewskiego. Rewizorami kasy zostali pp. Radziński i Majchrzak. Kierownikiem biura informacyjnego o wolnych miejscach pracy wybrano p. Petrykowskiego.

Liczba członków cechu wzrosła o osmiu i wynosi obecnie 87.

Walne zebranie, które nadzorował kierownik tutejszego urzędu przemysłowego p. Mencil, powzięło przytomną uchwałę, że do **cechowej kasy pomocogowej** musi obowiązkowo należeć każdy członek cechu.

Dla udogodnienia przyjazdu członkom z prowincji zebrania cechowe odtąd odbywać się będą w **niedziele**.

Kronika z przed 120 lat.

Roku Pańskiego 1816 nie było jeszcze tyle gazet w Bydgoszczy, co dzisiaj. Jedynie czasopismo, jakie mógł abonować i czytać bez komerazy solidny i cnotliwy obywatel bydgoski, był t. zw. „Amts-Blatt”. Czegoś dowiadywał się ówczesny mieszczuch co siedem dni z lojalnego ordonownika urzędowego? Oto, że w Gdańsku „Wieża Prochowa w bliskości bramy Święto Jakubskiej położona, wyleciała w powietrze... Trzysta do czterechset mieszkańców znalazło śmierć... 600 do 700 domów zapadło się... Odezwa niniejsza dostateczną będzie dla dobrze myślących mieszkańców Departamentu... składki wolne od portorii więc na kopertach wyrażać należy: dla podupadłych przez Eksplozja Gdańszczanów...”

Następnie musiał Bydgoszczanin z konieczności interesować się **czarną osłą**, która zawitała do miasta. Obok tego przeczytał sobie notatkę o **koncercie dobroczynnym na rzecz Gdańszczan** i o uroczystościach kościelnych z powodu **zawarcia pokoju po wojnach napoleońskich**. Pieczęto wity rząd ostrzegł swe owieczki przed „balbierzami”, chirurgją się trudniącymi,

a nie mającymi patentu „rzemiosła”. Kupiec Jan Christofor Pfeiler z Londynu otrzymał wówczas pozwolenie na **wyrób cuku z baraków** podług własnego wynalazku, o ile podda się zarządzeniom, ochraniającym sąsiednich mieszkańców oraz budynki „od niebezpieczeństwa, w które przez nadzwyczajne nateżenie jego mechanicznej czynności i stąd skutkującej siły wpaść mogą”. Okazuje się również, że w tych czasach mało dbano o higienę, kiedy „ścierwa bydlęce leżały po drogach i w bliskości zamieszkałych budynków... najęździej starannie obłupione ze skóry. Wojna wyniszczyła wiele gospodarstw, więc opustoszałe gospodarstwa wiejskie i **brak inwentarza** a zwłaszcza budynków „na gburstwach dworskich” zgłaszać należy w krolewskim urzędzie ekonomicznym. Rozporządzenie następnie redukuje do połowy wartości dawne taryfy pruskie, bito fałszerstwo dla niepodległej jeszcze Polski. Nie brak w ówczesnej Bydgoszczy plajt kupieckich o czem „urbi et orbi” donoszą ogłoszenia o masie upadłościowej. Mimo to, **mistrz sztuki tanecznej** Juliusz Kugler nie

wątpił o licznej klienteli, zalecając nowe tańce: **kontredansa i matelota**.

Ponieważ w powiecie bydgoskim ukazała się w lasach **gąsienica-chojnowka** prawdopodobnie, ojcowska regencja radzi **wypuszczać na nie świnię** w stosownej porze.

Istniała już wówczas **loteria klasowa**, której formularze częścikowe każe rząd magistratowi zbierać i niszczyć.

Ciekawe są pod względem językowym niektóre opisy **listów gończych**: „...na wierzchu głowy znak łysy... szepleni, ponieważ ma nieco przerośnięty język... u prawej ręki ma palec suchy...” — albo „...oczy brunatne... podbródek długi... sytuacjami podsiadły, chodzi kulawo, zajaka się, jest usposobienia w najwyższym stopniu wenerycznego(?)”

Paszporty zagraniczne wydaje tylko (a jakże) naczelnik policji generalnej a paszporty do Rosji sam namiestnik. Cena nie tak wygórowana jak dzisiaj — wynosi 6 złotych, **na to tyle, ile użyty do tego papier stęplowy wynosi**! Gryzą się i wówczas długami wojennymi, które ma normować ministerstwo spraw wewnętrznych. Chodzi tu oczywiście o długi, załączające przez gminy i prowincje. Patriotyczne składki na wojsko i miłosierno na rannych wynoszą pokaźną sumę 11.000 talarów.

Tyle jest wiadomości mense Januarii 1816 roku zapisanych.

SKUTKI DEKRETÓW w gospodarce miejskiej.

**Budżet m. Bydgoszczy na r. 1936-37 zamknie się cyfrą 16 milj. złotych.
Miasto ogranicza swe wydatki do minimum, lecz nie zaprzestaje inwestycji.**

(jk). W najbliższym czasie przedmiotem obrad Rady Miejskiej będzie projekt budżetu miasta Bydgoszczy na rok 1936/37. Projekt ten wniósł Zarząd Miejski na ostatnim posiedzeniu komisji finansowo-budżetowej, podczas którego wygłosił ławnik Kalifa niezmiernie interesujący referat, uzupełniony wywodami p. prezydenta Barciszewskiego, a obrazujący całokształt gospodarki miasta w dziedzinie finansowej. Z tego referatu pozwalamy sobie przytoczyć kilka ważniejszych danych.

Projekt budżetu na rok przyszły powstawał w specjalnych warunkach, wywołanych dekretem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, które spowodowały znaczną utratę dochodów przez miasto. Z tych względów prace zarządu miejskiego nad budżetem, jakkolwiek zaczęte bardzo wcześnie, były kilkakrotnie przerywane i ostateczna redakcja projektu została ukończona dopiero w ostatnich dniach.

Decrety Prezydenta Rzeczypospolitej sągają bardzo głęboko w strukturę finansową związków samorządowych wogóle, a miast w szczególności. Spowodowały one dalsze ograniczenie wydatków, gdyż zmniejszają znacznie dochody miasta. Równocześnie zaś dalszy spadek dochodów, wywołany obniżeniem się zdolności podatkowej i płatniczej obywateli oraz niemożliwość krańcowej kompresji budżetu ani też redukcji pracowników — zmusiła Zarząd Miejski do bardzo szczegółowego opracowania planu finansowego na rok przyszły, by uniknąć deficytów i uczynić budżet jak najbardziej realnym.

Projektowany budżet zamyka się sumą 16.291.406,— zł i jest naogół zrównoważony. W szczegółach suma globalna rozbiła się na następujące pozycje: Wydatki administracyjne zwyczajne — 6.112.807,— zł, wydatki administracyjne nadzwyczajne — 1.655.543,— zł, wydatki zakładów leczniczych — 430.575,— zł, wydatki zakładów opiekuńczych — 168.394,— zł, wydatki zwyczajne przedsiębiorstw — 7.000.095,— zł, wydatki nadzwyczajne przedsiębiorstw — 923.952,— zł.

Trudna sytuacja finansowa miasta uwytkła się stratami, jakie zostały poniesione z powodu dekretów rządowych. W sumie strata wskutek dekretów wynosi 331.000 zł rocznie. Dalsza strata wskutek zarządzeń oszczędnościowych i zamierzonych obniżek zamknie się cyfrą 165.500 zł, czyli łącznie straty miasta po stronie dochodów zamkną się okrągłą cyfrą 500.000 zł (ściśle 496.500,— złotych).

To są szczyby, jakie po stronie dotychczasowych dochodów miasta poczyniło głównie ustawodawstwo państwowe, szczyby obliczone teoretycznie.

Faktycznie szczyby te będą daleko większe, prawie dwukrotnie, bo równocześnie inne dekrety rządowe obniżyły wydatki dochodów warstw pracowników państwowych, samorządowych, emerytów i właścicieli nieruchomości, co na skutek zmniejszenia konsumpcji nie pozostawia bez wpływu na obniżenie się dochodów kupiectwa, rzemiosła i przemysłu, które z kolei zmniejszą bardzo wydatnie zdolność podatkową szerokiej już bardzo rzeszy mieszkańców miasta. Nastąpi niewątpliwie gwałtowne obniżenie się stopy życiowej obywateli, czego ujemny wpływ na finanse gminy nie da się wprost określić. Na tem ciemnym tle sytuacji finansowej dosyć błądo przedstawiają się jaśniejsze momenty dla miasta, zapowiedziane przez Rząd. Są to: oddanie miastu równowartości podatku specjalnego od uposażeń pracowników samorządowych, co winno przynieść około 240.000 zł, oraz dające przez dekrety rządowe związkom samorządowym możliwości wszczęcia akcji oddłużeniowej i zapowiedziana korektura emerytur pracowników samorządowych. Ulga w tej dziedzinie wynosiłaby o ca 180.000 zł rocznie.

Projekty oddłużenia miasta.

Projekt budżetu na rok 1936/37 w porównaniu z budżetem zeszlornym jest wyższy o 136.000 zł, co tłumaczy się projektowanymi a koniecznymi inwestycjami głównie w przedsiębiorstwach miejskich. Jest to więc typowy projekt budżetu niekonsumpcyjnego, a budżetu możliwie inwestycyjnego, powiększającego majątek miasta i dającego zatrudnienie choćby części naszych bezrobotnych. W dążeniu do oddłużenia miasta zarząd wniósł do komisji oszczędnościowo-oddłużeniowej wojewódzkiej. g.v ona zaczęnie urzędować, cały szereg wniosków, które w sumie zdążają do bardzo wydatnego zmniejszenia zadłużenia — o 1.123.074,— zł i zmniejszenia wydatków na obsługę długów rocznie, jak wspomnieliśmy, o blisko 180.000,— zł.

Stan zadłużenia naszego miasta per 1 września 1935 r. wynosił 14.022.337,— zł, a wydatki na obsługę długów wynoszą jeszcze według projektu budżetu ponad 16% budżetu administracyjnego.

Rozchody.

Wśród projektów wydatków szczególną uwagę zwraca wybitne zwiększenie rozchodów na pomiary i rozbudowę miasta. Spowodowane to zostało koniecznością wykonania szczegółowego planu zabudowy miasta, bez czego hamuje się z konieczności ruch parcelacyjny i budowlany. Zwraca również uwagę zmniejszenie wydatków na kulturę i sztukę głównie dzięki projektowanemu zmniejszeniu wydatków na teatr, przyczem jednakże nie kosztem obniżenia poziomu artystycznego tej placówki, a dzięki projektowanemu skoncentrowaniu gospodarki teatru wyłącznie w ręku dzierżawcy dyrektora. Na opiekę społeczną zwiększa się wydatki o 63.000 zł wskutek wzniesienia wydatków na leczenie bezrobotnych. Inne pozycje budżetu nie przewidują większych zmian i są raczej oszczędnościowe.

Dochody.

W rubryce dochodów bardzo wydatnie zmniejszyły się wpływy z majątku miejskiego, mianowicie o 90.000 zł a to wskutek obniżki czynszów. Z przedsiębiorstw miejskich projekt przewiduje wpływy wyższe o 86.000 zł, mimo obniżenia cen za produkty względnie za usługi przedsiębiorstw. Zwykle tę udało się uzyskać dzięki obniżeniu kosztów produkcji względnie eksploatacji, szczególnie w dziale wydatków rzeczonych. Pomimo spowodowanej dekretemi niżki cen za elektryczność, wodę, ubój i t. p. przedsiębiorstwa miejskie odznaczają się naogół zdrową gospodarką i zwrównoważonymi budżetami. Jedynie tramwaje przyniosą deficyt w sumie 60.000 zł. Sytuacja finansowa tramwajów przedstawia się źle. Ilość przewiezionych pasażerów maleje z roku na rok i w roku ubiegłym w porównaniu do roku 1929 spadła do połowy. Przyczyny leżą nietylko w zubożeniu ludności i znacznym zmniejszeniu się przyjeżdżających do Bydgoszczy wskutek ogolnienia jej z u-

rzędów i różnych instytucji, lecz również i w tem, że obecna sieć komunikacji tramwajowej obsługuje stosunkowo mały tylko obszar naszego miasta.

Dochody z wpływów podatkowych projekt budżetu przewiduje mniejsze o 406.500 złotych i to wskutek dalszego a wyraźnego zmniejszenia się zdolności podatkowej obywateli oraz omówionych już dekretów rządowych.

Inwestycje.

Pomimo tych trudności projekt budżetu na rok 1936/37 przewiduje cały szereg inwestycji, które w budżecie nadzwyczajnym wyrażają się cyfrą 2.579.535 zł. Zarząd miasta przewiduje w tym roku budowę domu dla straży granicznej kosztem około 140.000 złotych, przyczem koszty te wrócą się miastu z czynszu, od Inspektoratu Straży Granicznej. W dziedzinie komunikacji przewiduje się zakup za około 120.000 zł 4 autobusów dla uruchomienia linii komunikacyjnej na Szwedzko, Zimna Wody i do terenów budowlanych B. G. K. po prawej stronie ul. Gdańskiej, gdzie powstać ma nowe osiedle, nie mówiąc o przedłużeniu linii tramwajowej na Bielawki, sfinansowanej w bieżącym roku, a której uruchomienie nastąpi już w kwietniu 1936 roku. Na ułożenie nowych chodników przewiduje się 27.000 zł a na zabrukowanie nowych ulic

**GRUŻLICA
PŁUC**

jest nieublagalną i corocznie, nie robiąc różnicy dla pici, wieku i stanu podlega bardzo wiele ofiar. Przy zważaniu chorób płucnych, bronchitu, grypy, uporczywego męczącego kaszlu i t. p. stosują p. p. „Balsam Trikolan-Age” który ułatwiają wyzwalanie się płuc, usuwa kaszel.

(23/24)

Gospodarka komisarzy w ubezpieczalniach.

Organ Związku Lekarzy R. P. „Nowiny społeczno-lekarskie” porusza sprawę obniżania powagi lekarskiej przez ubezpieczalnie społeczne. Lekarzy stawia się prosto narówni z urzędnikami. Wysunięte przez świat lekarski zasady lecznictwa ubezpieczeniowego zostały zignorowane. W sprawach zdrowia mają głos decydujący nie lekarze a urzędnicy administracyjni. Dr. E. Orłowski oblicza, że w Niemczech w kasach chorych na 500 ubezpieczonych przypada 1 urzędnik, a w Polsce 1 urzędnik na 50 ubezpieczonych. W Warszawskiej Ubezpieczalni pracuje 4000 urzędników a 500 lekarzy, czyli jednemu lekarzowi przeciwstawia się 8 urzędników. Skutek wiadomy. Oszczędza się na lekarzach i na lekach ze szkodą dla ubezpieczonych, ażeby zabezpieczyć

środki na utrzymanie pracowników Ubezpieczalni. Wydatki na administrację wynoszą 43,5%, podczas gdy w Niemczech wynoszą one 6 do 8% wydatków.

Oto rezultat zniesienia samorządu w instytucjach ubezpieczeń społecznych. Dopóki w kasach chorych rządzili przedstawiciele pracodawców i ubezpieczonych, wydatki na administrację nie przekraczały 18%. Większość wydatków przeznaczono na świadczenia i lecznictwo. Obecnie administracja sama pochłania beczkami tyle, co świadczenia i lecznictwo razem.

Czyż nie czas najwyższy, żeby dzisiaj stan poddać gruntownej rewizji i wrócić do przywrócenia samorządu w instytucjach ubezpieczeniowych?

Blisko 450 lat istnieje Cech Krawiecki w Bydgoszczy.

Dnia 10 stycznia r. b. odbyło się nadzwyczajne zebranie członków Cechu Krawieckiego w lokalu „Pod Lwem”. Zebranie miało charakter uroczysty. Mistrzowie żonaci przybyli ze swoimi paniami.

Starszy cechu, p. Ignacy Kurdeński — ozdobiony srebrnym łańcuchem, jako tradycyjną oznakę władzy — zasiadł w gronie podstarszych i wśród uroczystej ciszy obwieścił porządek obrad, poczem odczytany został i przyjęty protokół z poprzedniego zebrania.

Z pośród komunikatów zarządu wymienić należy: Zabiegi rzemiosła krawieckiego o przyznanie przez zarząd miejski stypendjum dla praktykanta kuśnierskiego na wyjazd do Lipska, uwięzione zostały pomyslnym skutkiem. Drugi stypendysta, młodszy mistrz sztuki krawieckiej p. Kula-siewicz, wyjechał na kursa dokształcające do Monachjum i po powrocie szerzyć przyrzekł wiedzę fachową w cechu tutejszym. Z uznaniem przyjęto do wiadomości nowinę o popagandzie strojów polskich (kontuzje i żupany) przez radę starszych harcersstwa, spodziewając się znaleźć pracę przy szyciu szat ozdobnych. Poza tem cechowi majstrowie zobowiązali się słowem honoru kupować dodatki krawieckie tylko u swoich kolegów — chrześcijan.

Niedawno obchodzili dwaj koryfeusze wiedzy krawieckiej pp. Caliński i Frątczak dwudziestopięcioletni jubileusz swojego mistrzostwa. Uczczono obu w swoim czasie, obecnie zaś starszy cechu p. Kurdeński speł-



IGNACY KURDELSKI
starszy Cechu Krawieckiego.

nił nałożony nań urzędowy obowiązek i doręczył jubilatowi p. Janowi Calińskiemu dyplom wysławiony przez zarząd Izby Rzemieślniczej w Poznaniu — w dowód zasług położonych przy rozwoju dobrego miarowego krawiectwa. Jubilat dziękował wrzuszony.

Drugą część posiedzenia poświęcono oświacie ogólnej. Zaproszony jako prelegent red. Stanisław Nowakowski, przedstawiciel „Dziennika Bydgoskiego” przedstawił zebrany dzieje cechu bydgoskiego. Dzieje te są bardzo zajmujące:

Na każdy stół podać można

Zupa Kalifornowa Knorr

18 innych zup

wysmienite i pożywe ZUPY

każda kostka bez wyjątku tylko 20 gr.

Knorr

2579

163.000 zł. Zabrukowane zostaną ulice Kolwita do nowego szpitala, Cienna, Północna i dojazd do lotniska. Na wykończenie nowego szpitala przeznaczają się kwotę 400.000 zł. Na budowę osiedla dla bezdomnych 186.000 zł i wreszcie na świetlicę przy Azylu 12.000 zł. W przedsiębiorstwach miejskich przewiduje się następujące inwestycje: gazownia — rozszerzenie sieci gazowej oraz zakup latarni ulicznych — 15.000 zł i przebudowa drugiego pieca komorowego 40.000 zł, rzeźnia — rozszerzenie domu administracyjnego — 15.000 zł, kanalizacja i wodociągi — rozszerzenie sieci — 70.000 złotych oraz na częściową budowę nowej stacji pomp wodociagowych 230.000 zł, elektrownia — na budowę 4 kotła parowego i innych urządzeń oraz na elektryfikację Powiatu bydgoskiego 305.000 zł.

Głównym staraniem projektodawców nowego budżetu była chęć utrzymania równowagi budżetowej, która w roku ubiegłym została po raz pierwszy od kilku lat utrzymana i budżet za rok 1935/36 zamyka się bez deficytu. W nowym planie finansowym miasta położono wreszcie wielki nacisk na odpowiedzialną kontrolę gospodarki finansowej.

Dział społeczny.

Inwalidzi zasłużeni mogą jeszcze zgłaszać wnioski o zaopatrzenie.

Wyszedł dekret Prez. Rzplitej, który przynosi zasadniczą zmianę w sprawie dotatkowego terminu zgłaszania roszczeń do zaopatrzenia inwalidzkiego, który daje możliwość, wbrew dotychczasowym postanowieniom, dodatkowego zgłoszenia roszczeń do zaopatrzenia inwalidzkiego przez inwalidów, którzy położyli zasługi w walkach o niepodległość Rzeczypospolitej oraz przez pozostałe po nich wdowy i sieroty.

W pierwszym przypadku decyzje (w odniesieniu do inwalidów) wydaje Min. Opieki Społ. w porozumieniu z ministrem Skarbu, a w drugim (w odniesieniu do pozostałych wdów i sierot) minister Skarbu. Zarówno w pierwszym jak i w drugim przypadku obowiązuje jednak zainteresowanych termin prekluzyjny (t. j. ostateczny) do zgłoszenia roszczeń, a mianowicie do dnia 31 grudnia 1936 r.

We wszelkich sprawach zainteresowani winni się zgłaszać i składać swoje podania z przedłożeniem wiarogodnych dowodów, dokumentów i t. p. do referentów inwalidzkich magistratów miast wydziałowych oraz do odpowiednich starostw.

Najstarsze zapiski z roku 1487 wymieniają obok cechu zdunów w Bydgoszczy cechy piwowarów, krawców, sukieników, piekarzy, rzeźników, szewców i stolarzy złączonych z szklarzami i ślusarzami.

Regulamin cechu krawieckiego w Bydgoszczy z roku 1502 zobowiązywał młodych majstrów do ożenku. Krawiec samodzielny, który w rok po zdaniu egzaminu mistrzowskiego i założeniu własnego warsztatu nie pojął jednej z córek mieszczanek za żonę — musiał „za karę” postawić na rocznym zebraniu cechowem beczkę piwa; jeżeli w dwóch latach się nie ożenił, podatek kawalerski kosztował dwie beczki piwa, w trzecim roku trzy beczki.

„Majstersztyk” w minionych wiekach nie był łatwy. Od krawieckich czeladników, składających egzamin mistrzowski w r. 1533 wymagano w Bydgoszczy, aby nietylko przykroili i własnoręcznie uszyli wszystkie części szat kościelnych (ornat, kape, dalmatykę i stołę), habity dla mnichów zakonnych i ubiory świeckie, lecz także dokładnie wyliczyli, ile łokci sukna na uszycie potrzeba i jaki materiał jest najodpowiedniejszy.

Do roku 1772 nie mieszkał w Bydgoszczy ani jeden żydowski rzemieślnik lub kupiec, dopiero za rządów pruskich tyłu ich się napaćhalo, że przez dłuższy okres czasu różne Prochowniki, Tatarki i t. p. krawcy żydowscy — zapiski cechowe prowadzili po hebrajsku... Pierwszą maszynę do szycia sprowadził do Bydgoszczy 1852 roku żyd Adam — wystawił on ją w oknie swego sklepu konfekcyj, co wywołało zaburzenia i pierwszy „pogrom” niestawny. Dzisiaj bez maszyn nie wyobrażamy sobie postępowego krawiectwa.

Cech opdył w roku 1920 i pielegnuje tradycje. Poprzednikami p. Kurdeńskiego na stanowisku „starszego cechu” byli panowie Gallas i Zieliński.

Czem jest loteria klasowa i jakie sa jej cele.

Loteria klasowa istnieje w Polsce 100 lat zgora, pomimo to gracze nie zdaja sobie sprawy z zasad, na jakich jest ona oparta.

Loteria klasowa jest rodzajem kontraktu, zawartego miedzy graczem a Dyrekcja Loterii. Loteria zobowiazuje sie dostarczyc graczowi po określonej cenie losy do wszystkich klas, urzadzac w terminie ciagnienia i rozgrywania określone zgory wygrane, a nastepnie je wypłacic. Rozegranie tych wygranych jest zupełnie niezalezne od ilosci rozprzedanych losow i chociazby sprzedana zostala tylko czwarta czesc wypuszczonych losow i na te chwile padly wszystkie najwieksze wygrane — to bylyby one wypalone.

Zobowiazanie to jest jednostronne, gdyz gracz, kupujac los do pierwszej klasy, wcale nie zobowiazuje sie do wykupienia go w klasach nastepnych. Dlatego nowonabywca, przystepujacy do gry w jednej z klas nastepnych, placi za los od pierwszej klasy, zwlaszcza, ze ilosc i wysokość wygranych w kazdej klasie wzrasta i osiaga punkt kulminacyjny w IV-ej klasie.

Podstawa prawną umowy Dyrekcji z graczem sa przepisy stanowiące nierozłączną część z urzędowym planem gry. Plan ten, wydrukowany w wielkiej ilosci egzemplarzy, jest bezpłatnie dostepny dla kazdego zainteresowanego.

Kazdy czlowiek zarowno w sprawach natury ogólnej, jak i w swych osobistych, żyje nadzieja. Jedną z jej form jest tez sklonność czlowieka do gry. Zadaniem państwa jest nie dopuscic, aby obywatel w zaspokojaniu tej dazności padal ofiara pokatnych oszustow, oraz zagwarantowac mu mozliwie jak najlepsze warunki gry. Role te spełnia Loteria. Ale Loteria nigdy nie byla i być nie może instytucja dobroczynna, jest więc rzeczą naturalną, że państwo naklada podatek nietylko na wygrana, ale i na samą grę, skoro opodatowane sa przedmioty pierwszej potrzeby, oraz dochód z ciężkiej pracy ręk.

Zadaniem Dyrekcji jest, aby po uwzględnieniu wyżej przytoczonych czynników, dac graczom mozliwie jak najwieksze szanse gry. Wśród graczy jedni licza na duza wygrana, inni zadawalaja sie mniejsza. Oba więc te rodzaje graczy zadowloli mozna jedynie częściowo. Zadośćuczynieniem życzeniem pierwszego rodzaju jest worowadzenie, poczynszy od 26-ej Loterii, wygranej, mijona złotych. Zadośćuczynieniem drugiego jest zniesienie od 31-ej Loterii wszystkich wygranych ponad 100.000 zł i znaczne powiększenie od 26-ej Loterii poczynszy, ilosc wszystkich mniejszych wygranych.

Poza tem istniejący zawsze w naszej Loterii podzial losow na 4 cwiartki, czyni zadość dazeniom jednych i drugich. Kto dazy do wygrania miliona, albo 100.000, bierze cały los. Komu wstarczy 250 tysięcy, czy 25 tysięcy bierze cwiartkę lub nawet gra na nią do spólki.

Niezaleznie od powyższego, badając mozliwosci ulozenia planu najpomyslniejszego dla graczy, nasunela sie Dyrekcji mysl zwiazana z koniecznością stosowania wyzszej opłaty za los do klasy II, III i IV dla nowonabywcy. Wynikiem tych badan bylo wprowadzenie powrotu losow do kofa, który w niczem absolutnie nie powiększa dochodow skarbu państwa i kosztow sprzedazy, a który jest wysoce dodatni dla gracza.

W dawnym systemie, kiedy losy nie wracaly

do kofa, gracz, który wygral w jakiejkolwiek klasie poza ostatnia, a nie chcial grac dalej, nabylal los z nowym numerem. Oczywiście, ze musial być traktowany jako nowonabywca i za los, ten placic tyle, ile wynosila najwizsza wygrana poprzedniej klasy.

Ponadto losow nie bylo mniej niz przy obecnym systemie gry, gdyż Dyrekcja zawsze musiala wypuscic i wypuszczala o 15 do 20 proc. losow wiecej, niz moglo być rozprzedane do I-ej klasy, aby graczom wygrywajacym z jednej z klas dac mozliwosc nabycia losu zastepczego do dalszej gry, co im sie slusnie nalezy, gdyż czesc wplaty graczy na losy I, II i III-ej klasy rezerwuje sie na kapital wygrynych klasy IV-ej, gracz więc, odpadajacy w ciagu Loterii, na czysto traci.

Powrot losow do kofa usunal te anomalje, nie zmniejszajac szans graczy, przeciwnie — powiększajac je, gdyż bez wzgledu na to, co gracz wygra, za cały los do klasy nastepnej placi 40 złotych, a nie 80 zł, 120 czy 160 zł jak dawniej. Gracz sam dla siebie trzyma los zastepczy i od 26-ej Loterii ogół graczy zyskal na tem ponad 14 milionow złotych.

Wprowadzona od 31-ej Loterii 50złotowa wygrana, dajaca netto zł 4, jest tem, czem dawniej byly najwizsze wygrane w klasach I, II i III-ej, t. j. cena losu do klasy nastepnej. W klasie IV-ej wygrana ta daje graczowi mozliwosc bez angazowania nowego kapitalu kontynuowac grę w nastepnej loterii i zwiekszyc tem swoje szanse.

Generalna Dyrekcja publikowala te wyjasnienia niejednokrotnie i p. wtarza je raz jeszcze, dlatego, aby przekonac graczy, jakie sa cele Loterii Państwowej, jakie mozliwosci i zebym utwierdzic ich w przekonaniu, że Dyrekcja w zakresie swych mozliwosci zawsze szuka zalatwienia najpomyslniejszego dla graczy.

Interes gracza jest zawsze interesem Loterii.

Wieczór stroju i tańca polskiego

Szkoła Podchorążych — 15 luty 1936.
Sekretariat Harcerstwa otrzymuje szczególnie liczne zgłoszenia o zaproszenia na tę bogatą w barwne narodowe popisy zabawę tańca i muzyki.
Salony jednak Szkoły Podchorążych są tak obszerne i gościnne, że sekretariat (Libelta 5, tel. 2256) przyjmuje w dalszym ciągu zgłoszenia o zaproszenia. (2561)



KOLOR WŁOSÓW

Można jest wymyśleć linia figury, świeże karnacja cery — jednak najważniejszy jest kolor włosów!

Osoba młoda o siwych lub siwiejących włosach zawsze robi wrażenie starszej — ponad swój wiek.

Kobieta nie powinna mieć siwych włosów przed sześćdziesiątką, szczególnie mając do dyspozycji tak świetny środek jak



ORIENTINE
którego stosowanie jest b. łatwe i dyskretne. Nie wymaga obcej pomocy, a więc niedrogie. Jeszcze dziś wypróbuj ten znakomity środek, niemający równego.

Do nabycia w skł. apt. i perfumeryjach PARFUMERIE D'ORIENT WARSZAWA

I. drużyna ratownicza żeńska P. C. K.

Dziś o godz. 19 zbiórka drużyny w sekretarjacie przy ul. 3 Maja 24. Uprasza się o liczne przybycie.

Komendantka.



Już w numerze niedzielnym rozpoczynamy druk NOWEJ powieści.

Kronika radjowa.

UROCZYŚCIE WRECZENIA UPOMINKU DLA PÓLMILJONOWEGO ABONENTA PRZED MIKROFONEM POLSKIEGO RADJA.

W związku z ogłoszonym przez Polskie Radio wielkim konkursem radiowym na najtra-

niejszą odpowiedź na pytanie: „Kiedy zarejestrowano abonenta Polskiego Radja nr. 500.000” Polskie Radio zaoferowało abonentom nr. 499.999 do 500.004 cenne upominki.

Uroczystość wręczenia przez naczelnego dyrektora Polskiego Radja złotego zegarka 500.000. mu abonentowi z Wileńszczyzny, rolnikowi p. Dunowskiemu odbędzie się w studio Polskiego Radja w Warszawie w czwartek, dnia 13 lutego o godz. 17,50—18,05.

Na terenie działalności Rozgłośni Pomorskiej — jak już donosiliśmy — upominek w postaci odbiornika lampowego otrzyma p. Feliks Rydlewski, inwalida z Chełmży, zarejestrowany jako abonent nr. 499.999. Uroczystość wręczenia upominku p. Rydlewskiemu odbędzie się w studio Rozgłośni Pomorskiej w dniu 13 lutego o godz. 19,00—19,09. Rozmowę z szczęśliwym radioabonentem przeprowadzi dyrektor rozgłośni Stanisław Nowakowski.

Równocześnie przypominamy, że konkurs p. t. „Kiedy zarejestrowano abonenta Polskiego Radja nr. 5000.000” zamknięty został z dniem 7 lutego br. O jego rozstrzygnięciu zostanie podany w najbliższym czasie oddzielny komunikat.

Nowe ogniwa

w łańcuchu składek na rzecz młodzieżowych warsztatów pracy przy Chrześcijańskiej Lidze Pracy.

P. St. Tyborski z f. Kentzer — pp. Badalewskiego z f. Luczkowski i F. Schneidera z f. Gross.

P. Fiałkowski — pp. por. Prusa i St. Szmeltera.

Złożyli 3,— zł i wzywają:

Czesław Zamara — p. J. Orłowski, F. Kapczyński — pp. lek. dent. W. Blechmana, J. Spusia, W. Konarskiego.

Bydgoskie Koleje Powiatowe.

Rozkład jazdy ważny od 1 października 1935 r.

Odjazd pociągów B. K. P.
do Koronowa 8.10, 12.00, 14.00, 17.00, 20.10, 21.45
Smukły Oplawca
do Wierzchucina 10.25*, 11.40*, 13.00* 15.30** 18.20*, 20.10*
Smukły Oplawca
do Wawelna 13.00*, 18.20*

Przyjazd pociągów B. K. P.
z Koronowa 7.17*, 7.34, 8.52, 11.31, 15.10, 19.33, 21.20*
Smukły Oplawca
z Wierzchucina 7.55*, 7.47**, 7.47*, 9.18*, 17.41*, 21.20*
Smukły Oplawca
z Wawelna 7.55*, 17.41*

Obciążenie znaków: Pociągi bez znaków kursują co dzień, z * kursują w srody i soboty, z ** kurs w soboty i * ** kursują w poniedziałki, wtorki, czwartki i piątki z † kursują w niedziele i święta

PROGRAMY RADJOWE

Co usłyszymy dziś z Warszawy w godzinach popoł.

15.30: Muzyka salona. 16.00: Wędrowki dookoła globu — pogadanka dla dzieci. 16.20: Koncert na obój i fortepian — Goossens'a. 16.45: Rozmowa muzyka ze słuchaczem radia. 17.00: „Urok naszej prowincji” — odczyt z cyklu „Dyskutujemy” 17.20: Pieśni śląskie. 17.50: Świat się śmieje. 18.00: Mu-

zyka lekka. 18.30: Skrzynka ogólna. 18.55: Poznajmy przepisy finansowo-rolne. 19.35: Wiadomości sportowe. 19.50: Reportaż aktualny. 20.00: Audycja ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego. 20.45: Dziennik wieczorny. 20.55: Obrazki z Polski Współczesnej. 21.00: „Twórczość Fryderyka Chopina” — 24-ta au-

dycja z radiowego cyklu. 21.35: „Od Mickiewicza do Staffa” — kwadrans poetycki. 21.50: Nowe zagadnienia podatkowe — audycja muzyczna. 22.30: Reportaż z igrzysk olimpijskich w Garmisch Partenkirchen. 22.35: Muzyka taneczna.

Czwartek, dnia 13 lutego.

OGÓLNY.

6.30: Audycja poranna. 12.03: Dziennik południowy. 12.15: Poranek muzyczny dla młodzieży szkół powszechnych. 13.00: Sonata d moll J. S. Bacha. 13.25: Chwilka gospodarstwa domow. 15.15: Wiadom. o eksporcie pszkim. 15.30: Muzyka lekka. 16.00: Gadanka starego doktora — audycja dla dzieci. 16.15: Koncert orkiestry mandolinistów. 16.45: Cała Polska śpiewa. 17.00: O pomocy w samokształceniu — odczyt. 17.15: Koncert. 17.50: Książka i wiedza. 18.00: Koncert. 18.30: Film, plastyka, architektura. 18.40: Jak spędzić święto. 19.35: Wiadomości sportowe. 19.50: Pogadanka aktualna. 20.00: „Nas dwóch i jeden smoking” wesoła audycja muzyczna. 20.45: Dziennik wieczorny. 20.55: Obrona przeciwlotniczo-gazowa. 21.00: „Skrydła” — słuchowisko oryginalne. 21.35: Nasze pieśni. 21.55:

XII koncert z cyklu „Kwartety Józefa Haydna”. 22.30: Reportaż z igrzysk olimpijskich w Garmisch Partenkirchen. 22.35: „Płyta za płytą”

LOKALNY.

TORUŃ, 6.50: Muzyka poranna (płyty). 7.30: D. c. koncertu z płyt. 7.50: Odczytanie programu na dzień bież. 7.55: Parę informacji. 8.10: Przerwa. 13.00: Franciszek Schubert: Symfonia h moll (płyty). 13.30: Muzyka lekka (płyty). 14.30: Przerwa. 15.20: Przegl. giełdowy. 18.30: „Szkolność nawozów sztucznych dla zwierzyzny łownej”, pog. rol. 18.40: „Jak spędzić święto?” pogad. krajozn. 18.45: Coraz wyżej (płyty). 19.00: Pogadanka aktualna. 19.09: Chwilka morsko-pomorska. 19.10: Zapowiedź programu na dz. nast. 19.20: Koncert reklam. 19.35: Wiadom. sport z P. morza. 22.35: Wilhelm Furtwängler dyryguje (płyty).

23.05: Tańce i piosenki (płyty).

ZAGRANICA. 19.00: Lipsk.

Muzyka ludowa. 20.00: Oslo. Koncert orkiestrowy. Monachjum. „Uprawdzenie z Seraju”, op. Mozarta. Kopenhaga. Koncert wagnerowski. Hamburg. Wieczór tańca. Frankfurt. „Der Schaefer von Schoenau”, opera Brandt-Buysa. Berlin. „Du mein Berlin”, wesoła audycja. 21.00: Bruksela franc. Koncert galowy z udziałem pianisty Ignacego Blochmana. Strasburg. Piosenki Berange-ra. 22.00: Stockholm. Muzyka lekka. Budapeszt. Koncert solistów. Wiedeń. Koncert wagnerowski. 23.00: Koenigswusterhausen. „Prosimy do tańca”. Hamburg. Koncert orkiestrowy. 24.00: Hamburg. Koncert nocny. Sztutgart. „Wielka przesznica”, operetka Kuennekego.

SPECIAL CENA 248 TELEFUNKEN
MISTRZ TONU / PRECYZJA / FORMY

Dobra rada.

W obecnej porze roku spotykamy niejednego znajomego i przyjaciela kaszlącego i kichającego. Na kichnięcie mówimy: „Na zdrowie”. Ale cóż im to pomoże? Lepiej byłoby powiedzieć: „Przyjacielu, jesteś przeziębiony; weź aspiryny i połóż się do łóżka”. Taka rada napewno byłaby dobrą radą.

Ostatnie 3 „Białe Dni” w Be-De-Te.

Wielkie „Białe Dni” w Be-De-Te już dobiegają końca. Jeszcze tylko trzy dni istnieje możliwość korzystnego zakupu białych towarów po niesłychanie niskich cenach. Dlatego w interesie każdej dbającej o gospodarstwo domowe pani radzimy skorzystać z niebywałej okazji i zaopatrzyć się jeszcze w tym tygodniu w białe towary w Be-De-Te.

Jachcice bojkotują żydowskie „Expressy”.

Na wczorajszym rocznym walnym zebraniu Towarzystwa Obywateli i Miłośników Jachcic w sali p. Orczykowskiego, licznie zebrani członkowie wypowiedzieli się ostro przeciwko żydowskim „Expressom” a w szczególności czerwonomu „Expressowi” łódzkiemu. Uchwalono popierać jedynie piśma lokalne, które najwięcej zajmują się bolączkami przedmiem. Sprawozdanie z zebrania zamieścimy w numerze jutrzejszym.

Tajemniczy trup kobiety przy torze kolejowym.

Jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, w dzisiejszą środę w godzinach porannych znaleziono zwłoki nieznannej kobiety, leżące przy torze kolejowym na szlaku kolejowym Kapuścisko—Łęgnowo. Bliższych szczegółów dotyczących tożsamości kobiety jak i wyjaśnienia, czy zachodzi samobójstwo czy nieszczęśliwy wypadek — narazie brak.

— Odczyt „Wszystkie kobiety w obronie kraju” wygłosi staraniem Związku Pań Do-mu, p. Zaborowska z Warszawy w Liceum Rolniczym, ul. Pawła z Łęczycy za mogiłą Nieznanego Żołnierza, w czwartek, 13 bm. o godz. 17-ej. Uprasza się o liczne przybycie.

— Jeszcze jeden mazur dzisiaj... Już w najbliższą sobotę w sali „Pod Lwem” rozbrzmiewać będą melodie staropolskich tańców. Gości bawić będą zorganizowani handlowcy, których zabawy zdobyły sobie najlepszą renomę. Z tych względów sobota, 15 lutego stanie się wieczorem spotkaniem pracowników umysłowych w handlu i przemysle, bez względu na przynależność organizacyjną. (2573)

— „Wiosna” o każdej porze roku! Bez względu na to, czy w świecie panuje wiosna czy też zima: Nigdy nie mamy potrzeby zrezygnować z tak doskonalej zupy — jaką jest „Wiosenna Knorr”. Apetyczny wygląd i dobry smak wykazuje odrazu powiód „swoisty domowy sposób przyrządzenia” zupy, obfitującej w jarzyny. Już po pierwszej próbie stanie się naszą ulubioną zupą, a przytem 1 kostka wydaje 2 pełne talerze i kosztuje tylko 20 groszy. Prosimy zakupić zupę wiosenną Knorr w myśl hasła: Knorr zupy, dobre zupy!
— Tradycyjny dancing Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych odbędzie się w czwartek 14 bm. o godz. 21. Szczęśliwsi z pośród publiczności otrzymają upominki artystyczne. (2503)

Tragiczne zatrucie gazem w Toruniu.

Toruń. W poniedziałek po południu wydarzył się w mieszkaniu 61-letniego szewca Antoniego Słowińskiego przy ul. Podmurnej 52 tragiczny wypadek zatrucia gazem świetlnym. W izbie, w której znajdował się Słowiński oraz jego krewna 29-letnia Prakseda Urbańska — pękła rura od gazu. Gaz sączył się bardzo powoli do mieszkania, tak, że domownicy go nie odczuli i stopniowo wskutek odurzenia stracili przytomność.

Gdy wkońcu ktoś z sąsiadów pośpieszył z pomocą, oboje zacadzonych przewieziono do szpitala miejskiego. Słowiński w drodze zmarł. Urbańską udało się uratować.

Napadli i obrabowali zagrodę staruszków.

Świecie. Wczoraj wieczorem we wiosce Bagniewo pojawiło się dwóch nieznananych osobników w zagrodzie sądziwej pary małżonków Werkmeisterów, liczących po 74 i 78 lat. Osobnicy przez okno wtargnęli do mieszkania staruszków, z których jedno znajdowało się już w łóżku. Na widok włamywaczy napadnięci oniemieli z przestrawu. Po odnalezieniu w szowku pieniędzy, bandyci rozbili kasetkę i zrabowali 250 zł gotówką, poczem corychlej zbiegli w niewiadomym kierunku.

OLIMPIADA 1936 GARMISCH-PARTENKIRCHEN ZIMOWA

MARUSARZ UZYSKAŁ 81 MTR. W SKOKU.

Garmisch. Na wielkiej skoczni olimpijskiej w Garmisch trenował tylko Stanisław Marusarz, pozostali odpoczywali przed biegiem na 18 km. otwartym i do kombinacji. Marusarz skakał bardzo ładnie, jego najdłuższy skok ustany wynosił 81 mtr. Rezerwacja treningów był Japończyk Adachi, który uzyskał 84 mtr., ale z upadkiem.

SENSACYJNE ZWYCIĘSTWO ANGLJI NAD KANADĄ.

Garmisch. We wtorek późnym wieczorem, jako ostatnie spotkanie, rozegrano mecz między Anglią i Kanadą, zakończony niespodziewanym zwycięstwem Anglii nad mistrzem świata Kanadą w stosunku 2:1.

Anglicy już w pierwszej minucie zdobyli prowadzenie, poczem dopiero w drugiej tercji udało się Kanadyjczykom wyrównać. Decydujący punkt zdobyli Anglicy w ostatniej tercji. Gra była niezwykle ostra i ciekawa.

NIEMCY — WĘGRY 2:1.

Garmisch. We wtorek wieczorem odbył się w Garmisch niezwykle emocjonujący mecz hokejowy między Niemcami i Węgrami, zakończony zwycięstwem drużyny niemieckiej w stosunku 2:1. Niemcy mieli lekką przewagę i prowadzili 2:0. Dopiero w ostatnich minutach udało się Węgom zdobyć honorowy punkt.

NIEMCY DOTĄD NA PIERWSZYM MIEJSCU W KLASYFIKACJI OLIMPIJSKIEJ.

Garmisch. Niema wprowadzie oficjalnej klasyfikacji narodów na igrzyskach, ale prowadzi się listy nieoficjalne. Biorąc pod uwagę trzy pierwsze miejsca, na czele są obecnie Niemcy 10 pkt., 2) Norwegia 8 pkt., 3) Finlandja 3 pkt., 4) Ameryka 2 pkt., 5) Francja, Szwecja i USA po 1 pkt.

Oficjalne pismo olimpijskie „Olimpia Zeitung” prowadzi klasyfikację pierwszych sześciu miejsc według punktacji 7, 5, 4, 3, 2, 1. Według tej klasyfikacji kolejność jest następująca: 1) Niemcy 31 pkt., 2) Norwegia 24 pkt., 3) Finlandja 7 pkt., 4) USA 6 pkt., 5) Francja i Szwecja po 4 pkt., 7) Szwajcaria, Włochy i Japonia po 3 pkt., 10) Czechosłowacja 2 pkt., 11) Austria 1 pkt.

SCHAEFER NA PIERWSZYM MIEJSCU W JEŹDZIE FIGUROWEJ PANÓW.

Garmisch Partenkirchen. W jeździe figurowej panów w zakończeniu wszystkich ćwiczeń obowiązkowych, pierwsze miejsce zajmuje bezapelacyjnie wielokrotny mistrz świata Austriak Schaefer — 250,9.

2) Wilson (Kanada) — 237,9, 3) Sharp (Anglia) — 237,7, 4) Beier (Niemcy) — 237, 5) Kasper (Austria) — 234,1, 6) Nikkanen (Finlandja) — 228,3, 7) Pataky (Węgry) — 226,3.

Ogółem sklasyfikowano 26 zawodników.

PIERWSZA KONKURENCJA JAZDY SZYBKIEJ.

IVAR BALLANGRUD MISTRZEM OLIMPIJSKIM NA 500 METRÓW.

Garmisch. We wtorek rozegrano w Garmisch pierwszą konkurencję jazdy szybkiej panów na 500 m. Zawody wywołały wyjątkowe zainteresowanie i zgromadziły na stadionie przeszło 12 tysięcy widzów. Pogoda była idealna. Temperatura wynosiła 5 stopni poniżej zera.

Wielkie zwycięstwo, spodziewane zresztą, odnieśli zawodnicy norwescy, zajmując dwa pierwsze miejsca w biegu. Zwycięstwo Norwegów i zdobycie przez nich pierwszego złotego medalu olimpijskiego wywołało burzliwe owacje licznie zgromadzonych na stadionie Norwegów.

Pierwsze miejsce i tytuł mistrza olimpijskiego zdobył Ivar Ballangrud. Czas jego na 500 mtr. wynosił 43,4 sek.

Drugie miejsce i srebrny medal olimpijski uzyskał Norweg Krog, osiągając czas 43,5 sek.

3) Treisinger (Ameryka) w czasie 44 sek.
4) Ishimara (Japonja) — 44,1 sek.
5) Lamb (Ameryka) — 44,2 sek.
6) De Ligne (Belgia) — 44,6 sek.

SONJA HENIE PROWADZI W JEŹDZIE PAŃ.

Garmisch. We wtorek wieczorem zakończyły się w Garmisch pierwsze ćwiczenia obowiązkowe jazdy figurowej pań. Z 33 zgłoszonych zawodniczek na startcie stanęło 26.

Z dotychczasowego przebiegu ćwiczeń sędzić można, że na czele znajduje się wielokrotna mistrzyni świata Sonja Henie. Ma ona niewielką, ale w każdym razie dość wyraźną przewagę nad następną z kolei Angielką Colledge. Bardzo ładne ewolucje pokazała Vivianne Hulten (Szwecja), która jednak ten sam program wykonała nieco lepiej na mistrzostwach Europy w Berlinie.

Wyróżniły się pozatem Von Landbeck (Belgia), Lindpaintner (Niemcy), Vinson (Ameryka), Inada (Japonja), Putzinger (Austria) i Egedius (Norwegja).

PIERWSZE OFICJALNE WYNIKI ZAWODÓW BOBSLEJOWYCH.

Garmisch. We wtorek rozpoczęły się w Garmisch wyścigi bobslejowe. Pierwszego dnia rozegrano pierwsze dwa biegi czwórek. Tor wskutek obniżenia się temperatury znajdował się w stanie idealnym.

Wobec znacznej ilości startujących, pier-

wsze dwa biegi zakończono późnym wieczorem. W międzyczasie prowadziły na zmianę pierwsza osada niemiecka, w drugiej kolejce osada Szwajcarii, wreszcie wieczorem na czoło wysunęła się druga osada Szwajcarii.

Ostatecznie po dwóch kolejkach Prowadzi Szwajcarija 2 (sternik Musy) w czasie 2:41.23 sek.

2) Szwajcarija 1 (sternik Capadrutt) — 2:43.37 sek.

3) Anglja 1 (sternik Meevoy) — 2:43.56.

4) Niemcy 1 (sternik Killian) — 2:43.78.

Szwajcaria zdobywa złoty medal w bobslejach.

Garmisch Partenkirchen, 12. 2. (Radjo wł.). Dziś o godz. 10,30 zakończono rozgrywki bobslejowe. Boby po 4-krotnym przebiegu toru (suma czasów poszczególnych zjazdów daje wynik) uplasowały się następująco:

1) Szwajcaria II — 5 min. 20 sek.

2) Szwajcaria I — 5 min. 22 sek.

3) Anglja I — 5 min. 23,4 sek.

Tem samym Szwajcaria zdobyła 1 złoty i 1 srebrny medal olimpijski.

W czasie zawodów 3 bobsleje wypadły z toru, zawodnicy odnieśli lżejsze rany. Były to załogi: niemiecka, rumuńska i włoska.

Finowie po zwycięstwie.



Na zdjęciu zwycięska sztafeta 4×10 km. — Finlandji. Od lewej Nurmela, Karppinen, Jalkanen (bohater dnia) i Lähde.

JAK FINLANDJA WYGRAŁA BIEG SZTAFETOWY?

Garmisch. Bieg sztafetowy 4×10 km. był właściwie pojedynkiem między narodami skandynawskimi, które między sobą walczyły o pierwszeństwo. Walka obfitowała w wiele dramatycznych momentów. Do czwartej zmiany Norwegja prowadziła i zdawało się, że zwycięstwo jej w tym biegu jest przesądzone, zwłaszcza, że Finlandja znajdowała się dopiero na trzecim miejscu. Tymczasem na ostatniej zmianie Fin Jalkanen wysunął się po morderczym finlszu na pierwsze miejsce, spychając Norwegję na drugą pozycję. Szwecja znalazła się wyraźnie w tyle, na trzecim miejscu, mając jednak dużą przewagę nad innymi nieskandynawskimi państwami.

Finlandja w ten sposób zdobyła pierwszy złoty medal olimpijski.

OLIMPIJSKI TURNIEJ HOKEJOWY W KOŃCOWEJ FAZIE. NIESPODZIEWANA KLĘSKA CZECHOSŁOWACJI Z AMERYKĄ.

Garmisch. Mecz hokejowy międzygrupowy Ameryka — Czechosłowacja zakończył się zwycięstwem Ameryki 2:0 (0:0, 2:0, 0:0).

W pierwszej tercji gra była nieco ospała, przyczem Ameryka miała lekką przewagę, której nie umiała wyzyskać.

Druga faza przynosi w pierwszych minutach bramkę dla Ameryki w czasie zamieszania podbramkowego. W kilka minut później Garrison ustalił wynik dnia.

Ostatnia tercja wykazała dalszą przewagę Ameryki, której akcje były bardzo niebezpieczne. Czesi bronili się rozpaczliwie i wywalczają wynik bezbramkowy.

SZWECJA BIJE AUSTRIĘ 1:0.

Garmisch. Drugi mecz hokejowy Szwecja — Austria przyniósł zwycięstwo Szwecji w stosunku 1:0. Decydująca bramka padła w pierwszej tercji ze strzału Liljeburga.

W czasie meczu doszło do bóki między graczami. Mecz został przerwany i dopiero po pewnym czasie wznowiony. Sędzia usunął z boiska za poprzednie zajście Berguista, Leljeburga, Demmera, Norberga i Stanka. Mimo wysiłków Austrii wynik do końca nie uległ zmianie.

PROGRAM ŚRODOWYCH IMPREZ OLIMPIJSKICH.

Garmisch. Dziś, w środę rozegrane zostaną w Garmisch następujące imprezy olimpijskie:

O godz. 8-ej rano dalsze wyścigi bobslejowe. W programie trzeci i czwarty bieg czwórek.

O godz. 9-ej rano jazda figurowa pań.

O godz. 10-ej bieg na 18 km. otwarty i do kombinacji. Startują z Polaków Karpel (13), Orlewicz (35), Górski (55), Stanisław Marusarz (73), Bronisław Czech (90) i Andrzej Marusarz (101).

O godz. 10-ej bieg łyżwiarski na 5000 m. z udziałem Janusza Kalbarczyka.

O godz. 13,30 jazda figurowa pań.

O godz. 14,30 mecz hokejowy Kanada — Węgry.

O godz. 16-ej mecz hokejowy Czechosłowacja — Szwecja.

O godz. 20-ej mecze hokejowe Niemcy — Anglja i Ameryka — Austria.

STATNIE WIADOMOSCI

Zmiany personalne w województwie stanisławowskim.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.) Dotychczasowy wojewoda stanisławowski p. Jagodziński przeniesiony został do centrali ministerstwa spraw wewnętrznych. Obowiązki wojewody stanisławowskiego pełni dotychczasowy wicewojewoda pomorski p. M. Starzyński. (r)

Akademja ku czci Paderewskiego.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.) W dniu dzisiejszym odbędzie się w stolicy akademja z okazji 70-lecia urodzin Ignacego Paderewskiego. Akademję tę or-

ganizuje oddział Ligi Morskiej i Kolonialnej w Warszawie, noszący imię mistrza. Podczas uroczystości przemawiać będzie m. in. prof. Tadeusz Zieliński. (r)

Zjazd prezesów sądów i prokuratorów.

W Warszawie zakończył się dwudniowy zjazd prezesów i prokuratorów sądów apelacyjnych. Obradom przewodniczył min. sprawiedliwości Michałowski. W zjeździe wziął również udział wiceminister Sieczkowski i wyżsi urzędnicy ministerstwa. Omawiane były m. sprawy dotyczące administracji sądownictwa, przygotowania młodych sił

Głośny zatarg ma likwidować premier Kościółkowski.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.) Sprawa „leśna” w Sejmie przedstawia się obecnie następująco: Minister Poniatowski wystosował list do marszałka Cara. marszałek Car odpowiedział ministrowi Poniatowskiemu, a minister Poniatowski odpowiedział marszałkowi Carowi.

I na tem się zakończyło między zainteresowanemi czynnikami. Dodać nale-

ży, iż marszałek Car był przyjęty na audjencji u Pana Prezydenta Rzplitej i konferował z premierem Kościółkowskim.

Obecnie zatarg - ten załatwić ma we własnym zakresie premier Kościółkowski. Jemu to przedłożona została cała korespondencja i decydować będzie premier. Jak załatwi powyższy zatarg p. Kościółkowski? Oto pytanie? (r)

prawniczych do zawodu sędziowskiego oraz kwestja usprawnienia działalności komorników.

Delegacja związku drogerzystów u Prezydenta Rzeczypospolitej.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął dnia 11 lutego delegację Związku Drogerzystów R. P. w osobach prezesa p. Wiktora Gładysza oraz Ksawerego Gadebuscha z Poznania.

Tajemniczy zgon lekarki w łazience.

Warszawa, 12. 2. (Tel. wł.) Dużo się mówi w stolicy o tajemniczej śmierci lekarki. W mieszkaniu inż. Zawadzkiego zajmowała pokój sublokatora dr. med. Aurelja Guderska. Przed udaniem się na spoczynek p. G. poleciała przygotować sobie kąpiel. Gdy przez czas dłuższy nie opuszczała ona łazienki i na usilne dobijanie się nikt nie odpowiadał, wyważono drzwi. W łazience zastano ją bez życia. Przyczyny tego nagłego zgonu nie ustalono. (r)

Oburzenie na Pittmana.

Tokio, 12. 2. (PAT). Agencja Domei donosi: w kołach japońskiego M. S. Z. zastanawiają się, czy tekst przemówienia sen. Pittmana został dokładnie podany. Sądzą tu, że maż stanu odpowiedzialny nie mógłby użyć tak ostrych wyrażen. Koła japońskie dodają, że działacze amerykańscy, mając na widoku wyłącznie względy polityki wewnętrznej, popełniają błędy w polityce zagranicznej, nie licząc się z wymaganiami położenia międzynarodowego.

Oflary gołoledzi.

Wskutek ślizgawicy i niewysypania chodników piaskiem nieszczęśliwym wypadkom uległy we wczorajszy wtorek dwie osoby. Młoda mężatka Edyta Krüger, zam. przy ul. Toruńskiej 1 upadła w pobliżu Zbożowego Rynku tak nieszczęśliwie, iż złamała sobie lewą nogę. Przewieziono ją karetką Pogotowia Ratunkowego do Lecznicy Miejskiej. Na ul. Pomorskiej wskutek gołoledzi ziała sobie rękę 70-letnia panna Maria Rewkowska, zam. przy ul. Dr. Warmińskiego 6. Przewieziono ją również do Lecznicy Miejskiej.

Smierć ofiary krwawej masakry w Maksymilianowie.

W nocy z poniedziałku na wtorek zmarł po ciężkich cierpieniach wskutek odniesionych ran 21-letni Piotr Wróblewski, syn wdowy z Osiełka. Jak wiadomo, Wróblewski padł ofiarą krwawej awantury, jaka miała miejsce przed dwoma tygodniami podczas zabawy Strzelca w Maksymilianowie. Brat zmarłego nadal znajduje się w szpitalu powiatowym i stan jego jest bardzo ciężki. O zejściach w Maksymilianowie szeroko rozpisaliśmy się jak i o aresztowaniu dziesięciu uczestników bójki.

Ch. Z. M. P.

„ODRODZENIE” Dziś, w środę o godz. 19,30 schadzka w lokalu ul. Poznańska 14 II ptr.

Sprawy sokole.

Sokół żeński. Jutro, w czwartek zbiórka młodzieży o godzinie 16-ej w świetlicy przy ul. Dworcowej. Jak najliczniejszy udział bardzo pożądanym.

Z ruchu Ch. Z. Z.

W środę, 12 bm. o godz. 19 odbędzie się zebranie Chrześcijańskiego Związku Ciała Rzeźniczego w lokalu p. Mollera, Plac Piastowski.

Sprawy bardzo ważne; obecność wszystkich członków bezwzględnie konieczna. Zarząd.

W czwartek, 13 bm. o godz. 18.30 odbędzie się zebranie zarządu, Komisji rewizyjnej i mężów zaufania Chrześcijańskiego Związku Pracowników Miejskich w sekretaracie okręgowym Ch. Z. Z., ul. Dworcowa 5. Obecność wymienionych bezwzględnie konieczna. Przewodniczący.

Kalendarzyk zebrań Ch. D.

CHRZEŚCIJAŃSKA DEMOKRACJA, KOŁO WILCZAK-OKOŁE. W sobotę 15 bm. o godz. 7 wieczorem od-

będzie się roczne walne zebranie w lokalu p. Dzierżyńskiego przy ul. Wrocławskiej 1, róg Nakielskiej.

Uprasza się o gremjalny udział członków. Zarząd.

CHRZEŚCIJAŃSKA DEMOKRACJA KOŁO BIELAWY.

Zebranie plenarne odbędzie się w piątek, dnia 14 bm. o godz. 7 wieczorem w lokalu p. Ferency przy ul. Pierackiego 18.

Wobec bardzo ważnych spraw, obecność wszystkich członków konieczna. Należy zabrać legitymacje!

Zebranie zarządu o godz. 6 wieczorem. Zarząd.

Życia towarzysząca.

Środa, 12 lutego.

Godz. 19,00: Kat. Stow. Kobiet - oddział Koło Pań. Zebranie w lokalu przy ul. Cieszkowskiego 6.

Godz. 19,30: Zrzeszenie Pomocników Rzeźbiarskich. Zebranie zarządu u sekretarza.

Tow. śpiewu „Halka”. Podaje się do wiadomości, że 16. bm. o godz. 18 odbędzie się w małej sali Resursy Kupieckiej wieczorek karnawałowy na który wszystkich członków i sympatyków się zaprasza.

Sekcja uczniów kupieckich. Dziś w środę o godz. 19 czynny sekretariat i biblioteka. Zebranie plenarne w piątek 14 bm. o godz. 20 „Pod Lwem”, ul. Marszałka Focha.

ILE PŁACONO NA TARGU?

Na dzisiejszym targu płacono ceny następujące: Masło wiejskie kg 2,40, masło mleczarskie kg 2,80, jaja 1,20-1,40, twaróg kg 0,50, ceb. kg 0,30, jabłka kg 0,80-1,00, marchew kg 0,3, brukselka kg 0,15. Za drób: kurczęta 1,20-1,50, kury 1,50-3,00, kaczki 3,00-3,50, gęś 3-8, indyk 5-6, gołąbki para 1,00. Mięso kg: kotlet wieprzowy 1,30, boczek 1,10, wołowe bez kości 1,20, z kością 1,00, skopowe 1,20, od łopatki 1,10, cielęcina 1,00-1,10, słonina 1,40. Ryby kg: karasie 1,20-1,60, liny 2,60, płotki 0,60, leszcze 2,20-2,40, szczupak 2,40-2,80, karpie 2,40, okonie 0,80-2,00.

Urządowe sprawozdanie targowe Komisji Notowania Cen.

Poznań, dnia 11. 2. 1936 roku.

Spędzono: wołów 40, buhajów 155, krów 225, świń 1620, cieląt 600, owiec 70. Razem 2710 zwierząt.

Płacono za 100 kg. żywej wagi za: (Ceny loco Targowica Poznań łącznie z kosztami handlowymi).

Bydło:

Woly: Pełnomięsiste wytuczony nieoprzęgowy 54-58 Mięsiste tuczony młodsze do lat 3 46-50 Mięsiste tuczony starsze 40-44 Dobrze odżywione 32-36

Buhaje: Wytuczony pełnomięsiste 50-54 Tuczony mięsiste 44-48 Nietuczony, dobrze odżywiony starsze 38-42 Miernie odżywione 32-34

Krowy: Wytuczony pełnomięsiste 50-56 Tuczony mięsiste 42-48 Nietuczony, dobrze odżywiony 28-32 Miernie odżywione 14-18

Jalowice: Wytuczony pełnomięsiste 54-58 Tuczony mięsiste 46-50 Nietuczony, dobrze odżywiony 40-44 Miernie odżywione 32-36

Młodzież: Dobrze odżywione 32-36 Miernie odżywione 30-32

Cieleta:

Najprzedniej. cieleta wytuczony 74-80 Tuczony cieleta 66-72 Dobrze odżywione 60-64 Miernie odżywione 50-58

Owce:

Wytuczony pełnomięsiste jagnięta i młodsze skopy 50-60 Tuczony starsze skopy i macioraki 40-50 Dobrze odżywione — Miernie odżywione —

Świnie:

a) pełnomięsiste od 120 do 150 kg. żywej wagi 88-90 b) pełnomięsiste od 100 do 120 kg. żywej wagi 84-86 c) pełnomięsiste od 80 do 100 kg. żywej wagi 80-82 d) mięsiste świnie ponad 80 kg. 72-76 e) maciory i późne kastraty 72-82

Przebieg targu normalny

Bank Polski płacił w dniu 12. 2. 1936 r. dolary amerykańskie 5,20 dolary kanadyjskie 5,20 funty szterlingów 26,13 franki szwajcarskie 172,50 franki francuskie 34,90 belgi belgijskie 88,85 floreny holenderskie 358,25 guldeny gdańskie 99,-

Kino Adria. Dziś, w środę, najpiękniejsza PREMIERA SEZONU! Pod Białym Koniem. Największy film Wiedeński! Reż. Karol Lamacz. Przepiękne melodie słynnego kompozytora Ralfa Benatzky'ego. Perla produkcji wiedeńskiej.

Wątroba jest filtrem dla krwi. W wątrobie wytwarza się żółć i spływa do kiszek. Gdy wskutek zastoiny żółć tworzą się w niej osady i zbijają się w twarde grudki (piasek żółciowy). — gdy na grudkach osiadają sole wchodzące normalnie w skład żółci, a na nich odkładają się wciąż nowe osady, — grudki stale powiększają się, a w rezultacie powstają kamienie żółciowe. (2548) Kuracja ziołami „Cholekinaza” polega na pobudzeniu wątroby do normalnej czynności i reguluje przemianę materji. Broszury bezpłatne wysyła labor. fizjolog.-chem. CHOLEKINAZA H. NIEMOJEWSKIEGO WARSZAWA, Nowy Świat 5 oraz apteki i składy apteczne.

Potrzebna (2588) kucharka restauracyjna do zimnej kuchni zaraz. Zgłoszenia Restauracja Berendt, Dworcowa 6. Przychodnia potrzebna. Jagiellońska 2, m. 19. (1385) Doświadczony woźnica poszukiwany. Zgl. Dworcowa 23. (1386) Odsprzedawcy na wyroby cukrowe, czekoladowe poszukiwani. Wskaże Dziennik Bydgoski. (1365) Posługaczka środę i sobotę potrzebna Adres filja Dzien. (1366) Potrzebna natychmiast biegła maszynistka z praktyką adwokacką. Zgl. Dworcowa 6. m. 5. (2604) Posługa potrzebna. Niedźwiedzia 7 m. 4. (1364) Służąca (1363) gotowaniem potrzebna. Gdańska 93, piekaruia. Dziewczyna długoletniemi świadectwami potrzebna. Dworcowa nr. 39, kolonjalka. (1370)

MIESZKANIA WOLNE W BYDGOSZCZY. Cena w tej rubryce 1 wiersz 50 gr. 2, 3, 4 pokojowe: Sniadeckich 11, m. 4. 1-2 pokojowe wynajmę. Długa 5. (2594) Pokój z kuchnią do wynajęcia, czynsz za pół roku. Czyżkówko, Elbląska 14. (2556) Do wynajęcia 6-cio pokojowe mieszkanie zaraz. Welniany Rynek 8, skład obuwia. (2554) 6-8 pokojowa pełnokomfortowa. Długa 5. (2591) Mieszkanie po kół kuchnia wraz lepszym warszatem oddam. Zygmunta Augusta 26 (1375)

Szcześliwe losy do I-ej klasy 35 Loterii poleca znana chrześcijańska Kolektura Loterii Państwowej Stanisław Jankowski Bydgoszcz Długa 76. Ciągnięcie od 20 II. 36. r. — 1/4 losu = 10 złotych.

POKOJE WOLNE Pokój centralnem, łazienka, 2 pa-nom utrzymaniem, bez. Św. Trójcy 35-15. (2584)

Pokój 20 Stycznia 18-6. (1356)

Komfortowy pokój, telefon, utrzymanie od 1 marca rb. Kol-łataja 4, m. 1, między 4-5. 1379

Pokój utrzymanie, telefon. Gdań-ska 62-5. (1371)

Umeblowany czysty, zaraz. Kolłataja 6-2. (2585)

Komfortowy pokój, łazienka wynajmę. Cieszkowskiego 1/5. (1377)

Gdańska 69 cztery pokoje kuchnia, pełny komfort, wynajmie gospodarz. (2598)

Pokój z utrzymaniem, łazienka, telefon. Zduny 13/2. (2600)

Niekrepujący utrzymaniem, bez. Gdań-ska 85-4. (1372)

Pokój Kościuszki 54-7. (1374)

Pokój umebłowany, Sienkiewi-cza 13-2 (1378)

Umeblowany 20 Stycznia 18-1. (1373)

RÓŻNE Nuty krajowe i zagraniczne do-starcza Księgarnia N. Gie-ryna, Plac Teatralny. Ce-ny katalogowe. (2563)

Detektyw przeprowadza wywiady, obserwacje w sprawach rozwodowych, alimenta-cyjnych, matrymonjal-nych. Bodanowski, Zdu-ny 4, 1 ptr. (1357)

Skradziony (2572) wykaz P. K. P. Nr. 470472 unieważniam. P. Nowacki.

Restauratorzy rzeźnicy, kupey, zaoszczędzicie dużo pieniędzy, prowadząc księgi handlo-we 3 złotych miesięcznie. Mazowiecka 4, m. 5. (1321)

3 000 złotych i współpracę za zdolny, rzutki handlowiec, wy-kształcenie, praktyka lub przyjmie posadę. Oferty filja Dziennika pod „Z. 24”. (1359)

POŻYCZKI szuka solidne przedsię-biorstwo, dobre odsetki zapewnione. Zgłoszenia do Dziennika Bydgoskie-go „3 tysiące”. (2578)

HOTEL Gastronomia RESTAURACJA Telefon nr. 3340 ulica Dworcowa nr. 19 Telefon nr. 3841 Poleca dziś w środę świeże kiszki z kofta i zapiekane (własnego wyrobu) i inne specjalności. — Prwo Piłżeńskie z kurka. (2587)

Mable wszelkiego rodzaju, ma-szynę do pisania, szycia, rower, obrazy, taniosprze-da „Sala Licytacyjna” Gdańska 42. 2601 Lingera do szycia tanio. Jezuic-ka 8. (2596)

KUPNA Gater używany do tarcia drze-wa kupi za gotówkę Ma-jętność Samokleski, poczta Tur, Szubin. (2574)

Dom (2599) kupię w cenie do 80 000. Pośrednicy wykluczeni. Oferty filja „Natychniast”

Kupię (1381) w śródmieściu Bydgosz-czy dobrze się procentu-jący dom. Of Bydgoszcz, skrytka pocztowa 157. Pośrednicy wykluczeni.

POSADY WOLNE Pomocnik (2607) fryzjerski z utrzymaniem potrzebny. Pierackiego 42,

POSADY POSZUKUJĄ Pokojowa (2586) wykwalifikowana, szuka posady. Zgłoszenia Dzien-nik „Pełne kwalifikacje”

DZIERŻAWY Skład wynajmę. Długa 5. (2593)

POLECENIA

Ślubne zdjęcia wykonuje arty-stycznie „Foto-Karge”. Dworcowa 10, Gdańska nr. 58. (1380)

Rower Warmińskiego 2. (1368)

Dobrze prosperujący sklep han-dlowy przy ul. Gdańskiej sprzedam tanio. Of. pod „X 367” do Biura Ogło-szeń, Dworcowa 54. (2602)

Sypialnię dębowa, kuchnie poldar-mo. Długa 5. (2595)

Sprzedam (2597) skład kolonjalny i droge-ryjny w dobrym punkcie w pełnym biegu, z liczną klientelą, z mieszkaniem. Oferty do Dziennika Byd-goskiego pod „Drogerje”.

Dobrze zaprowadzony skład że-za i materiałów budo-wlanych w większym mi-asteczku poznańskiego, z powodu śmierci właścicie-la zaraz na sprzedaż. Of. Bydgoszcz, skrytka pocztowa 157. 1382

Dom piekarnię, sklep, całkowite urządzenie, mieszkanie, wszystko do przejęcia przez nabywcę, reszta lo-kali nie podlega ochro-nie, centrum miasta sprze-dam. Warunki dogodne. Brzoska, Grudziądz, Pił-sudskiego 68. (2603)

Konia tanio sprzedam. Cichon, Podwale 3. (1383)

Radjo 3 lamp. głośnikiem na baterję 65 zł. Poznańska nr. 9, wejście z Krótkiej, warsztat radjowy. (2606)

+
S. p. z Sandeckich

Marja Jurgowska

po dłuższych i ciężkich cierpieniach, zaopatrzona kilkakrotnie Sakramentami św., zakończyła życie dnia 10 lutego 1936 r.

Esportacja zwłok z domu żałoby do kościoła parafialnego w Mątwach nastąpi w środę, dnia 12 bm. o godz. 17 tej. Nabożeństwo żałobne nastąpi o godz. 10 tej rano, poczem nastąpi przewiezienie zwłok do Bydgoszczy i złożenie do grobowca rodzinnego na nowym cmentarzu farnym o godz. 16-tej.

Siostrzana
Córka z mężem.
Intynierosstwo Piętkowie.
2590


Inowrocław Mątwy, Bydgoszcz, dnia 11. II 1936 r.

Podziękowanie.

Przewielebnemu Duchownictwu, a przede wszystkim Ks. Dr. Mosce za głębokie wyrzuty serca, pocieszenie i Przeproszenie Wskosnemu, za łaskawe i żywe orkiestry oraz Kółko miejscowemu zarządem Pracowników Pracy, Telegrafów i Telefonów, Stowarzyszeniu Emerytów R. P. Stowarzyszeniu P. a Miłosierdzia, Konferencji Panów św. Wincentego a Paulo, oraz wszystkim przeżycym Kolegom, Znajomym i Zyczącym słowa pociechy i udział w pogrzebie nigdy nieodżałowanego mego s. p.

Maksymiliana Tollasa
składam na tej drodze serdeczne
„Bóg zapłać”. (1355)
Pozostała w nieutulonym żalu
Żona i rodzina.

Tylko ręka
sięgnąć!



-BY ZDOBYĆ
JEDNĄ Z WIELU WYGRANYCH
W KOLEKTURZE
DZIERŻANOWSKIEGO

Gniezno, Chrobrego 2, konto P. K. O. 200.360,
gdzie w ub. IV. kl. padło zł 100.000.

Klepsydry
wykonuje
szybko i tanio
Drukarnia Bydgoska
Bydgoszcz, Poznańska 12/14

Na
obuwie ciepłe
także gwałtowna zniżka

w naszej wyprzedaży inwenturowej



Leo

ul. Gdańska 21

Podziękowanie.

Za okazane współczucie i liczny udział w pogrzebie naszej ukochanej matki śp.

Jadwigi Pozorskiej
oraz za liczne wieńce składamy wszystkim Znajomym, szczerze Przewielebnemu Duchow. enstwu najserdeczniejsze

Bóg zapłać.
Rodzina.
2605)

Znane i wyborowej jakości

NASIONA
warzywne, kwiatowe, gospodarcze

ROŚLINY
drzewka, krzewy, kłącze i cebulki kwiatowe poleca po cenach konkurencyjnych

B. Hozakowski TORUŃ skrz. poczt. 1.
Skład i Hodowla Nasion — Zakłady Ogrodnicze

Ilustrowany Katalog Główny na rok 1936
wysył. m na życzenie bezpłatnie. (1010)

Niniejszem zawiadamiam
uprzejmie o otwarciu

**składu materiałów żelaznych
wodociągowych i technicznych**

w Toruniu, przy ulicy Kopernika 45
(bliżej Gazowni).

Zapewniając wykonanie cennych zleceń po cenach konkurencyjnych, pozostają z poważaniem

Zygmunt Stamm.
Telefon nr. 2610.
2580)

Palacz

ze świadectwem dozoru kotłów uczony kowal natychmiast potrzebny. Zgłosz. z podaniem zarobku skier. do

J. Dobrowolska (2555)
cegielnia wapienno-piaskowa, Więcbork (Pom.)

Ogłaszacie w „Dzienniku Bydgoskim”!

**Poszukuje
ubikacji**

obszernych na pierwszorzędny interes otwarty przy ulicy Jagiellońskiej na odcinku Alei Ossolińskich do ulicy Westel, możliwie z mieszkaniem 5 pokoi. (2257)
Oferty do administracji Dziennika pod „53”.

POLECENIA

szkło okienne
butelki różnych fasonów, balony, wytwórnia zamknięć do butelek piwnych i sodówek. Wielkopolska Huta Szkła, Bydgoszcz, Tel. 1325. (2508)

SPRZEDAŻE

Domek
cały wolny sprzedam. Wiadomość Dziennika. (2555)

MEBLE

solidnego wykonania najkorzystniej tylko w firmie (2293)

**Dom Mebli
Ign. D. Grajner**
Bydgoszcz, Dworcowa 21.

Repertuar kin bydgoskich:

KRYSTAL: „Peter Ibbetson” i nadprogram.

ADRIA: „Pepi” (Pod białym koniem) premiera oraz nadprogram.

APOLLO: „Folies Bergere” i „Wodne urwisy” oraz nadprogram.

MARYSIENKA: „Kocham wszystkie kobiety” z Janem Kiepurą” oraz „Marie” z Anną Bella.

REWIA: „Kochaj tylko mnie”. Na scenie nowa rewija p. t.: „Wszystko staniało”.

BALTYK: „Syn King Konga” i „Oblawa”.

Austin Roadster 3 15 PS., model 1935, dwuosobowy, w pierwszorzędnym stanie. „Hilman”

Limuzyna czterodrzwiowa, czteroosobowa, 6/30 PS 1174 cm., model 1933 roku, w pierwszorzędnym stanie.

„D. K. W.” kabriolet, limuzyna, dwutaktowy motor, w pierwszorzędnym stanie. „Fiat” otwarty, model 509, czteroosobowy, w dobrym stanie.

Ford V — 8 limuzyna, czterodrzwiowa, czteroosobowa, jasno zielona, 8 cylindr. z kufrem 32100 km. — przedostatni model, w pierwszorzędnym stanie. Wszystkie wyżej wymienione samochody sprzedajemy jako okazja tania.

Również większa ilość samochodów używanych w różnych cenach. Pokaz i bliższe informacje na żądanie. **Danziger Standige Automobilmesse**. Stale Targi Samochodowe, Gdańsk, Brotdänkengasse 37, telefon 24238 i 24215. (23239)

Fortepian
krótki, krzyżowy sprzedam tania. Toruńska 18, m. 4. (1349)

Większy (2583)
piec przenośny, stół składowy z szufladami, leżanka, tapczany i nakładki Zbożowy Rynek 7, w podwórzu. Br. Zamorowski.

Majątek
Łaszewo, poczta Pruszcz, koło Bydgoszczy, ma na sprzedaż 4 letniego ogiera zimnej krwi. (2519)

Sprzedam
kolonjalkę. Wiadomość: Dziennik. (1362)

Sprzedam
skład z całym urządzeniem niedrogo. Adres w Dzien. Bydg. (2560)

Jadalnie
korzystnie sprzedam. Stolarska, Podgórna 7, II. podwórze. (2463)

Koń
uprząż tania. Sniadeckich nr. 13—1. (1384)

KUPNA

Kupię
koncesję. Adres Dziennik. (2559)

Dolarówkę
kupię. Oferty z ceną pod „Dolarówka” do Dziennika Bydgoskiego. (2464)

POSADY WOLNE

Za kaucję
500—1000 zł poszukuję posady inkasenta lub podróżującego na ciężarówkę. Łaskawe oferty pod „Ciężarówka” do Dziennika Bydgoskiego. (2541)

Fryzjerka (2569)
potrzebna, dobra siła zaraz. Jackowskiego 27—4.

Pokojowa (2570)
potrzebna. Ul. Długa 52.

Potrzebni
prasowacz i podręczne do konfekcji damskiej. Długa 42—7. (2568)

Fryzjer (2567)
potrzebny. Podgórna 23.

Poszukuje
się zaraz maszynistki polsko-niemieckiej do Włocławka do przedsiębiorstwa handlowo-przemysłowego. Oferty Włocławek, skrzynka pocztowa 61. (2273)

Ekspedjentka
pierwszorzędna z branży rzeźniczej potrzebna. Zgłoszenia z opisami świadectw i fotografją **Bernard Klahs** mistrz rzeźniczy i wędliniarski, Grudziądz, Plac 23 Stycznia 29. (2582)

Dzielnego
ekspedjenta i dekoratora poszukuje zaraz względnie 15 marca rb. Zgłoszenia z opisami świadectw i wymaganiami co do pensji do firmy Stanisław Maćkowski. Magazyn bławatów, Tuchota, Rynek 1. (2562)

POSADY POSZUKUJĄ

Starsza
osoba znajdująca się w krytycznym położeniu prosi o jakąkolwiek posadę do wszystkiego z gotowaniem za skromnym wynagrodzeniem. Oferty „Bez wyjścia” Dzien. (2566)

Mistrz (2518)
młynarski i kier młyna, lat 35, z kaucją 5 tys. zł. poszukuje posady kier młyna na większym młynie od 1 IV. 36. Łaskawe zgłoszenia proszę do Dz. Bydg. pod „Kier. młyna 4”

Fryzjerka
dobrą w żelazkowej poszukuję od 25. II. 36 r. Posada stała. L. Abrahamowski, Świecie, Mickiewicza 25. (2581)

MIESZKANIA SZUKA

Od 1. III.
poszukuję 2—3 pokojowe mieszkanie. Zgłoszenia Dziennik Dworcowa pod „Kolejarz”. (1358)

4—5 pokojowego
komfortowego mieszkania poszukuje oficer. Jagiellońska 28-10. (2571)

DZIERŻAWY

Skład
bławatów i obuwia w dużej ilości, ze stałymi targami, z towarem lub bez zaraz do wynajęcia. Zaprowadzić można: bławaty, obuwie, skóry lub żelaza. Oferty pod „Skład M” do Dziennik. (2557)

Skład (2589)
drogeryjny z mieszkaniem od 1 marca do wynajęcia przy ul. Królowej Jadwigi 19. Informacje: Królowej Jadwigi 21—5.

POKOJE WOLNE

Pokój
umeblowany z kuchnią wprost od gospodarza, także maszyna do szycia i radio w dobrym stanie na sprzedaż. Adres wskazać Dziennik. (1360)

Umeblowany
pokój z osobnym wejściem Gamma 5—2. (1361)

Pokój
utrzymaniem. Długa 61, m. 2. (2575)


Pokój
frontowy, telefon, utrzymaniem, Cieszkowskiego 14—3. (2577)

Pokój
Kordeckiego 25/8. (2576)

1—2
dobrze umeblowane pokoje do wynajęcia. Gdańska 79, m. 8. (1209)

Frontowy
umeblowany. Matejki 12, m. 4. (1353)

Jakie to łatwe!



Za 10.— zł
możesz
zdobyć

**Miljon
K. Rzanny**
kolektura, Gdańska 25
skład cygar. (2124)

SILA PRYZYWYCZAJENIA.



— Mam zaszczyt prosić o rękę córki pana.
— Proszę, zgoda, czem mogę jeszcze służyć?

Ceny ogłoszeń: 25 gr. za wiersz milimetryowy na stronie 7-lamowej szerokości 33 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 70 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 1,20 zł., na dalszych stronach 1,00 zł. za milim. 1 lam., szer. 67 mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 25 gr., każde dalsze 15 gr.; dla poszukujących pracy oraz na nekrologi 20%, zniżki. Większe ogłoszenia, zamieszczone wśród drobnych, 50% drożej jak w zwykłym dziale ogłoszeniowym. Przy powtórzeniu ogłoszeń o tym samym tekście udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty spadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz z zastrzeżeniem miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy. Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca, nakładem i cziolkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Za redakcję odpowiedzialny: Stanisław Nowakowski w Bydgoszczy.